

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning***1.1. Forslagets baggrund og hovedformål*

Dette forslag har som mål at modernisere det offentliges opkrævning af sine tilgodehavender hos borgerne og samtidig sætte ind over for og forebygge fremtidige restanceproblemer. Forslaget forventes dermed at være til gavn for landets økonomi, men er især til gavn for de borgere, der har problemer med restancer tæt inde på livet. De omfattende aktuelle restanceproblemer gør, at der er behov for handling, og for at sætte ind ved roden af restanceproblemerne fremfor at symptombehandle. Udviklingen mod øget selvforsørgelse og øget selvstændighed afhænger af, at der tages hånd om landets udfordringer, og herunder at der gøres en indsats for at forebygge opbygning af stadig større restancer til det offentlige.

Indførslen af et betalingssystem for denne gruppe borgere kan både hjælpe den enkelte med at holde styr på sin økonomi og give administrative forenklinger for det offentlige og for det private erhvervsliv.

Med dette forslag foreslås indført en betalingsservice benævnt Ilanngaassivik, der håndterer betalingen af regninger. Regningsopkrævning vil være obligatorisk for de borgere, der er i restance til det offentlige. Borgere, der ikke har restanceproblemer, kan frivilligt tilmelde sig regningsopkrævning via Ilanngaassivik.

Borgere, der omfattes af regningsopkrævning, vil ikke have mulighed for at fravælge at betale en gyldig regning fra det offentlige. Den enkeltes mulighed for at disponere over sin indkomst til andre formål reduceres, men samtidig sikres borgeren i forslaget et rådighedsbeløb, som er det beløb, borgeren mindst skal have til rådighed efter at regningerne er betalt. For de omfattede borgere medfører det, at regninger fra det offentlige tillægges en slags fortrinsstilling i forhold til personens private kreditorer. Dette afspejler imidlertid, at det offentlige har en række pligter i medfør af eksempelvis sociallovgivningen, til at anvise midlertidigt husly ved udsættelse fra en bolig.

Ilanngaassivik er endvidere ment som en fleksibel løsning, der kan håndtere både eksisterende og kommende skattereformer.

Inddrivelsesområdet omfattede i 2018/2019 ca. 300.000 sager med et samlet udestående på ca. 970. mio. kr. Omkring 30.000 borgere er registreret med mindst 1 restancesag i Grønland. Problemet med restancer omfatter således mere end halvdelen af landets befolkning.

Udviklingen er set over tid desværre ikke blevet væsentligt bedret trods de seneste års gunstige konjunkturudvikling og faldende arbejdsløshedstal.

Der bruges i dag store ressourcer på at opkræve og administrere tilgodehavender hos borgerne. Hver sag indebærer, at der på baggrund af konkrete vurderinger må foretages forskellige skridt for at tilgodehavendet kan inddrives fra borgeren. Gæld pålægger den enkelte og familier store byrder både i social og økonomisk henseende. Dårlig økonomi og gældsætning er forbundet med øget risiko for en række negative sociale konsekvenser, såsom social udstødelse, udsættelse fra bolig, hjemløshed, manglende evne til at overskue egen livssituation og alkoholproblemer.

De store tilgodehavender udgør en belastning for erhvervslivet, der f.eks. skal administrere løntilbageholdelse for ansatte. Løntilbageholdelse vurderes at være en medvirkende årsag til mange korte ansættelsesforhold på det grønlandske arbejdsmarked, da der ses at være en sammenhæng mellem, at borgere stopper i et arbejde, når der bliver indledt løntilbageholdelse.

Der er tale om en samfundsmæssig udfordring med store negative konsekvenser.

Det er væsentligt at forebygge problemerne ved at hjælpe borgere i restance med at håndtere betalingen af regninger, fremfor at symptombehandle ved at inddrive gælden fra borgerne.

Det er samtidigt formålet, at de mange borgere, som ikke har restancer til det offentlige, og som kan håndtere deres økonomi, ikke unødvendigt inddrages i det foreslåede betalingssystem.

1.2. Det lovforberede arbejde

Der har fra forskellige sider i samfundet været efterspurgt tiltag, der kan mindske restanceopbygningen. Ønsket er blandt andet kommet fra politisk side fra partier i Inatsisartut og Den Politiske Koordinationsgruppe (PKG) med repræsentanter for landets kommunalbestyrelser. Kommunerne har også givet udtryk for, at indsatser for at modvirke restanceopbygning er centralt for kommunernes økonomi og fremtidige opgaveløsning.

Forslaget har til formål, at sætte ind mod væsentlige problemer med restanceopbygning hos visse af landets borgere og bygger videre på andre tiltag, såsom gældsrådgivning, der har kørt i snart 2 år.

Med forslaget lægges der op til et skift i indsatsen mod restancer, således at hovedindsatsen fremover bliver at forhindre, at der opbygges en restance til at begynde med. Et sådant forslag blev blandt andet behandlet i Skat- og Velfærdskommissionen, 2011, under navnet Kiffaq (På dansk: hushjælper). Modellen var inspireret af den færøske bruttoskatteordning.

På baggrund af disse overvejelser har der været udarbejdet baggrundsrapporter og rapporter om forskellige tekniske og administrationsmæssige aspekter. Der har desuden parallelt med dette været arbejdet med de juridiske aspekter af et betalingssystem. Dette arbejde mundede

ud i, at der i juni 2017 blev sendt et forslag til Inatsisartutlov om Ilanngaassivik i høring. Forslaget blev dog ikke fremsat til Inatsisartut.

Dette forslag bygger videre på forslaget fra 2017, og på det arbejde og de høringssvar m.v., der var til forslaget fra 2017.

Forslaget indeholder dog en række ændringer, præciseringer og forsimplinger. Den mest væsentlige ændring i forhold til forslaget fra 2017, er at regningsopkrævning kun er obligatorisk for borgere i restancevanskeligheder. Som en følge af denne ændring, er der foretaget en række konsekvensrettelser, og der er indsat regler for, hvornår en borger omfattes af opkrævningen.

Rådighedsbeløbene er desuden hævet, således at borgerne under forslaget er sikret en højere andel af deres indkomst udbetalt.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det overordnede formål med Ilanngaassivik er at forenkle og effektivisere betalingen af regninger fra det offentlige. Udover at virke forebyggende på borgernes opbygning af restancer til det offentlige ved at fremme rettidig betaling, har loven også til formål at sikre et nemt gennemskueligt betalingservicesystem for de, der omfattes. Ilanngaassivik skal dermed bringe den enkelte et bedre overblik over sine indtægter og udgifter måned for måned.

Den primære målsætning med Ilanngaassivik er ikke opkrævning af den eksisterende restancemasse, men at forebygge opbyggelse af nye restancer. Forebyggelse er væsentligt for den enkelte, da det er med til at modvirke, at der opstår situationer, hvor man kommer bagud med betalinger, og derfor udsættes for rykkergebyrer, morarenter og en voksende gæld til det offentlige.

Modellen med et bruttolønssystem er kendt fra Færøerne, hvor man i flere år med succes har haft et tilsvarende system. Det offentlige opkræver skat af indkomster, samt opkræver visse offentlige tilgodehavender, før indkomsten udbetales til den enkelte lønmodtager. Ilanngaassivik vil ikke i første omgang indeholde skat, men vil i stedet håndtere betalingen af mange af de regninger, som den enkelte modtager fra det offentlige. Den grønlandske model kan således ses som en variation af det færøske bruttolønssystem.

Forslaget indeholder følgende hovedelementer:

- Borgernes lønindkomster og en række andre indkomster formidles via Ilanngaassivik. Det betyder, at alle arbejdsgivere skal udbetale løn gennem Ilanngaassivik. For det offentlige skal alle udbetalinger til borgerne udbetales gennem Ilanngaassivik. Dette omfatter f.eks. arbejdsmarkedsydelse, uddannelsesstøtte og alderspension.

- De indkomster m.v., en borger har igennem Ilanngaassivik, må kun anvendes til opkrævning af regninger, hvis den pågældende er omfattet af eller har tilmeldt sig regningsopkrævning.
- De, der ikke er omfattet af regningsopkrævning, får udbetalt lønnen m.v. til den anviste konto uden at der må trækkes regninger fra indkomsten.
- De, der er omfattet af regningsopkrævning, får først udbetalt lønnen m.v. efter Ilanngaassivik har anvendt noget af indkomsten til at betale de regninger, borgeren har modtaget fra det offentlige. Det resterende beløb udbetales til borgerens konto, så beløbet er til rådighed på lønningsdagen.
- Det er obligatorisk at være omfattet af regningsopkrævning, hvis man har restancer til det offentlige eller har haft flere restancesager.
- Hvis man ikke har en restance, kan man frivilligt til- og framelde sig regningsopkrævning.
- Med forslaget sikres det, at borgere, der omfattes af regningsopkrævning, altid får en del af sin indkomst udbetalt. Der må således som udgangspunkt ikke opkræves regninger, der betyder, at borgeren har mindre end 4.000 kr. til rådighed om måneden, og for par ikke under 6.000 kr. samlet. Rådighedsbeløbet forhøjes desuden, hvis der er hjemmeboende børn under 18 år på bopælen. Rådighedsbeløbet kan desuden forhøjes i andre tilfælde, f.eks. hvis der er tale om handicappede.
- En regning kan stå til opkrævning i Ilanngaassivik i op til 3 måneder. Hvis borgeren i en måned ikke kan betale en regning, vil regningen blive opkrævet af den indkomst, som borgeren modtager i de næste måneder. I den tid regningen står i Ilanngaassivik bliver borgeren ikke pålagt renter og rykkergebyrer.

Ilanngaassivik er et middel til at fremme betalingen af regninger fra det offentlige. Ilanngaassivik er ikke en erstatning for en bankkonto eller betalingservice. De regninger til private, som en borger typisk vil have, såsom mobilabonnement, forsikringer, banklån, m.v. kan ikke opkræves via Ilanngaassivik. Det samme gælder for udgifter til privat boligleje.

Forslaget har til hensigt at sikre de retlige rammer for Ilanngaassivik, herunder at fastsætte de involverede myndigheders roller og ansvar. Loven kan på nogle områder betegnes som en rammelov, der vil blive udfyldt gennem udstedelse af bekendtgørelser.

I de almindelige bemærkninger anvendes begrebet ”regning” synonymt med ordet ”betalingsordre”, med mindre andet følger af indholdet. Loven bruger begrebet betalingsordre, der har en defineret systemmæssig betydning. En betalingsordre er en instruktion fra fordringshaver til Ilanngaassivik om, at der inden for en frist skal betales et bestemt beløb til fordringshaveren. En betalingsordre forudsætter således, at en offentlig fordringshaver har et krav (en fordring).

2.1. Indkomster, der skal indbetales til Ilanngaassivik

Hensigten er, at forslaget skal omfatte hovedparten af de indkomster, som borgere modtager. Dette er centralt for at sikre, at borgerens løbende regninger kan betales af den indkomst, som borgeren tjener og som passerer igennem Ilanngaassivik.

At alle udbetalinger til borgere skal håndteres på samme måde efter samme regelsæt, medfører desuden væsentlige administrative lettelser for arbejdsgiverne og det offentlige. Alternativet ville være, at indkomster skal udbetales på forskellig vis afhængigt af om modtageren er i restance eller ej.

Formålet med at borgers indkomster skal anvises gennem Ilanngaassivik er desuden, at forhindre en negativ stigmatiserende effekt, der kan opstå, hvis arbejdsgivere og banker m.v. kan udlede om en konkret borger er i restancevanskeligheder alene ved at se på, hvordan lønindkomster m.v. udbetales.

Forslaget vil omfatte alle former for A-indkomst, hvilket typisk omfatter løn m.v. fra ansættelsesforhold i det offentlige og private virksomheder.

Derudover vil forslaget omfatte en række ydelser fra det offentlige, f.eks. sociale ydelser, uddannelsesstøtte, alderspension m.v., pensionsudbetalinger fra pensionskasser og forsikrings-selskaber.

Forslaget vil omfatte udbytte og bestyrelshonorarer m.v. fra aktie- og anpartsselskaber, der er hjemmehørende i Grønland. Forslaget omfatter de indhandlingsbeløb, som fiskere og fangere modtager, når der indhandles fisk og fangst.

Forslaget vil også omfatte udbetalinger af B-indkomster fra det offentlige til selvstændigt erhvervsdrivende. Dette kan f.eks. være udbetalinger til advokater og rådgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende. Privates betalinger af regninger til selvstændige erhvervsdrivende omfattes ikke af forslaget.

2.2. Regningsopkrævning

Selvom alle indkomster udbetales via Ilanngaassivik, må der efter forslaget ikke opkræves regninger af indkomsten, hvis borgeren ikke er omfattet af betalingssystemet. Man er som udgangspunkt ikke omfattet af betalingssystemet, medmindre skatteforvaltningen har truffet afgørelse om det, eller borgeren selv har tilmeldt sig.

For borgerne som omfattes af betalingssystemet vil Ilanngaassivik medføre, at betalingen af regninger til mange offentlige myndigheder og offentlige boligselskaber sker automatisk over et betalingsservicelignende system.

De der ikke omfattes af betalingssystemet, vil blot få deres indkomst udbetalt til den konto de har anvist. Borgeren må således som i dag selv sørge for at betale sine regninger på anden vis,

f.eks. via betalingservice eller netbank. Man kan dog altid frivilligt tilmelde sig regningsopkrævning via Ilanngaassivik.

Skatteforvaltningen skal træffe afgørelse om at borgeren skal omfattes af betalingssystemet, hvis borgeren:

- Har en restance til det offentlige
- Har haft mindst 3 restancesager til det offentlige inden for de sidste 5 år.

Forinden afgørelsen træffes skal borgeren partshøres i mindst 3 uger. Borgeren kan derved komme med indsigelser til den påtænkte afgørelse.

Der er tale om en lovbunden afgørelse baseret på kriterierne i loven. Hvis borgeren opfylder kriterierne, træffes der afgørelse om, at borgeren omfattes af regningsopkrævning.

Indsigelser, der kan lægges vægt på ved sagsbehandlingen, kan således primært vedrøre indsigelser mod eksistensen af en restance. Såfremt der rejses begrundet tvivl om eksistensen af restancen, vil det være nødvendigt, at skatteforvaltningen retter henvendelse til fordringshaveren med henblik på at få fastslået, om der er et krav. Borgeren kan desuden undgå at blive omfattet af regningsopkrævning, ved at betale restancen indenfor partshøringsfristen.

2.3. Rådighedsbeløb og betalingsrækkefølgen

Der kan opstå den situation, at borgerens indkomst i form af løn og offentlige ydelser i perioder ikke er tilstrækkelig til at betale de tilmeldte regninger.

Ilanngaassivik kan ikke forhindre, at der opstår situationer, hvor en borgers løbende indkomst er utilstrækkelig til at betale udgifterne. I disse tilfælde er det som i dag borgeren selv, der i første omgang må rette henvendelse til de relevante myndigheder m.v. om offentlig hjælp, arbejdsmarkedsydelse, boligsikring m.v.

Det væsentlige med Ilanngaassivik er at finde en hensigtsmæssig måde at håndtere sådanne situationer på for borgeren og samtidig modvirke gældsopbygning til det offentlige.

For at imødegå betalingsvanskeligheder indeholder forslaget 3 virkemidler:

1. Regler om rådighedsbeløb.
2. Prioritering af fordring.
3. 3 måneders betalingsfrist.

Regler om rådighedsbeløb

Som beskrevet indledningsvist, foreslås det, at der med forslaget fastsættes en minimums beløbsgrænse, som borgeren altid skal have udbetalt af sin indkomst hver måned eller hver 14. dag. Formålet er at sikre, at borgeren overlades så stor en andel af sin indkomst, der er nødvendig for at købe mad og opretholde et beskedent hjem med de udgifter, der hører dertil.

Rådighedsbeløbet er afhængigt af antallet af hjemmeboende børn under 18 år, samt om hvorvidt borgeren har en ægtefælle.

Rådighedsbeløbene skal ses i sammenhæng med, at forslaget ikke medfører at den enkelte får højere eller lavere regninger end i dag. De regninger, som den enkelte modtager, vil typisk bestå i en kombination af betalinger for ydelser, som borgeren selv har indflydelse på eller har valgt, f.eks. husleje, el, vand og varme, vægtafgift for en bil osv., og udgifter, som borgeren er pålagt af det offentlige, f.eks. skatter og underholdsbidrag.

Oversigt:

	Ingen hjemmeboende børn	1 hjemmeboende barn	2 hjemmeboende børn
Enlig	4.000	5.600	7.200
Ægtefæller	6.000	7.600	9.200

Det foreslås at rådighedsbeløbet for studerende sættes til 2.500 kr. pr. måned. Beløbet hæves med 1.600 kr. pr. hjemmeboende barn. Baggrunden for, at rådighedsbeløbet foreslås fastsat lavere for studerende er, at studerende, der kun modtager uddannelsesstøtte, har en lavere indtægt i studieårene, hvorfor et højere rådighedsbeløb risikerer at medføre opbygning af betydelige restancer.

De lavere indkomster for studerende afspejler at de studerende typisk har færre økonomiske forpligtelser, samt har adgang til billige boliger i form af kollegieværelse m.v. En studerende over 18 år modtager eksempelvis i dag 4.700 kr. om måneden i uddannelsesstøtte. Såfremt rådighedsbeløbet sættes til det samme som for en enlig, ville det betyde, at der kun var 700 kr. i råderum til at betale den studerendes regninger til det offentlige. Dette ville være utilstrækkeligt til at betale huslejen til et kollegieværelse, og ville derfor medføre restancer, medmindre den studerende selv indbetaler differencen.

I det omfang en borgers indkomst er lavere end det fastsatte rådighedsbeløb, udbetales kun den reelle indkomst. Forslaget medfører således ikke en ret til at få rådighedsbeløbet udbetalt.

Det foreslås desuden at ægtefæller m.v. får adgang til at ansøge om, at rådighedsbeløbet overføres til partneren. Det kan f.eks. være en hjemmegående person, der ikke har en indkomst og derfor ikke kan udnytte rådighedsbeløbet.

Rådighedsbeløbet fastsættes automatisk baseret på de foreslåede satser og ud fra oplysninger i CPR-registeret. Fastsættelsen af rådighedsbeløbet sker således ikke ud fra en individuel vur-

dering. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at en borger skal have et forhøjet rådighedsbeløb, f.eks. hvis der er tale om handicappede. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvad der kan give adgang til et forhøjet rådighedsbeløb, herunder om satserne.

Satserne reguleres desuden årligt efter Grønlands Statistisks satsreguleringsindeks for at sikre, at rådighedsbeløbssatserne følger med den generelle lønudvikling i samfundet.

Prioriteringer af fordringer

I tilfælde af, at en borger har tilstrækkelige midler til at betale nogen, men ikke alle de regninger, der er tilmeldt Ilanngaassivik, er det væsentligt at tage stilling til, hvilke regninger der skal betales af den indkomst, der er til rådighed.

Det foreslås, at der lovfæstes en prioritering af regningerne, og at denne rækkefølge baseres på hvilke regninger, der ud fra generelle betragtninger kan siges at være mest væsentlige for opretholdelsen af den daglige livsførelse. Konkret er hovedlinjerne i prioriteringen som følger:

- Husleje eller leje af kollegieværelse.
- El-, vand- og varmeregning.
- Daginstitutionsplads.
- Erhvervsfangerlicens.
- Renovationsregning.
- Underholds- og børnebidrag.
- Tilbagebetaling af studielån.
- Betalinger vedr. kommunale ydelser.
- Øvrige krav på skatter og afgifter.

Foreløbige skatter, såsom B-skat, betales dog forud for regninger, ud fra en betragtning om, at skatter er helt centrale for opretholdelsen af samfundet.

At en regningstype/fordringshaver fremgår på prioriteringslisten, er ikke ensbetydende med, at den specifikke regning, eller fordringshaveren, kan opkræve via Ilanngaassivik systemet. Om en fordringshaver kan opkræve via systemet, er beskrevet i afsnit 2.6.

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for prioritering af fordringer, således at prioriteringen kan udspecificeres yderligere, såfremt der er behov for dette.

3 måneders betalingsfrist

Det foreslås, at regninger kan stå til betaling i Ilanngaassivik i op til 3 måneder. Pengebeløb, som en borger modtager i denne periode, kan benyttes til at betale regninger. En regning som står i Ilanngaassivik til betaling, er ikke en restance, der overgår til inddrivelse.

Gældende ret

Efter den gældende retstilstand vil der for de fleste fordringer typisk være en betalingsfrist på mellem 14 dage til 30 dage. Derefter kan fordringshaver fremsende rykkere og i nogle tilfælde pålægge rykkergebyrer. I nogle tilfælde kan der endvidere tilskrives renter på en fordring.

I nogle tilfælde kan borgeren - efter et varsel - miste adgang til en ydelse fra det offentlige, f.eks. en daginstitutionsplads, el-, vand- og varmforsyning, og man kan blive udsat fra sin lejlighed ved for sen betaling. I mange tilfælde kan en fordring, der ikke er betalt rettidigt, efter en frist overdrages til opkrævning hos den centrale inddrivelsesmyndighed.

Forslaget

I den foreslåede 3 måneders periode kan fordringshaveren ikke gøre brug af de misligholdelsesbeføjelser, som fordringshaver ellers ville kunne have benyttet sig af efter en eksisterende aftale eller retsforhold, der gælder for den pågældende fordring. Fordringshaver kan således ikke udsætte en person fra et lejemål, afbryde forsyningen af el m.v. Tilsvarende vil fordringshaver ikke kunne opkræve rykkergebyrer i perioden. 3 måneders fristen forventes at medføre færre rykkergebyrer for borgerne m.v., hvilket kan betyde en besparelse for borgerne.

Formålet med 3 månedsreglen er at sikre borgeren tid til at betale en regning. Regningerne henstår i den periode i Ilanngaassivik og vil blive søgt betalt af den indkomst, som borgeren modtager igennem Ilanngaassivik.

Borgeren har således fordel af en længere betalingsfrist. Fordringshavere må tåle, at borgeren har en længere betalingsfrist, men har til gengæld større sandsynlighed for at modtage betaling i kraft af, at stort set al borgerens indkomst udbetales via Ilanngaassivik. Hvis borgeren ved udgangen af de 3 måneder ikke har oppebåret en indkomst, der er tilstrækkelig til at betale regningen, vil den overgå til inddrivelse efter retsplejeloven og landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Betalingsfristen sættes dog til 30 dage for fordringer, der vedrører erhvervmæssige aktiviteter. Hvis borgeren f.eks. driver en tømmervirksomhed som enkeltmandsvirksomhed, er det ikke hensigtsmæssigt, at en elregning skal kunne ligge i Ilanngaassivik i 3 måneder før forsyningsselskabet kan gøre brug af sine misligholdelsesbeføjelser. Dette ville desuden kunne føre til en øget erhvervmæssig restanceopbyggelse.

2.4. Brugeradgang og oplysning

Der vil blive etableret en online Ilanngaassivik-portal med oplysninger om aktuelle og tidligere lønudbetalinger og ventende og betalte regninger.

Fremfor at modtage betalingskort og girokort fra de forskellige offentlige fordringshavere, vil oplysninger blive samlet i en online portal og i en månedlig opgørelse.

2.5. De indbetalingspligtige

Forslaget medfører en pligt for arbejdsgivere m.v. til at udbetale lønindkomster og andre indkomsttyper til borgere til Ilanngaassivik. Det offentlige, samt en række offentlige virksomheder, vil endvidere være forpligtet til at udbetale relevante pengebeløb til borgere via Ilanngaassivik, der herefter udbetaler beløbet til den enkelte.

Indbetalingen skal ske via kontooverførsler og elektronisk indeholde oplysninger om, hvem lønudbetalingen m.v. er til.

Med forslaget sker der ikke ændringer i reglerne for indeholdelse og indbetaling af A-skat, som er reguleret i landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltningen af skatter.

2.6. Fordringshavere

Med forslaget vil grønlandske myndigheder og visse i forslaget opregnede selskaber kunne opkræve regninger gennem Ilanngaassivik.

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke regninger der skal opkræves og hvilke offentlige myndigheder, der kan opkræve regninger via Ilanngaassivik.

Det foreslås endvidere at Naalakkersuisut bemyndiges til, at fastsætte regler om at offentlige boligselskaber, f.eks. INI A/S, kan opkræve via Ilanngaassivik. Det vil kræve en lovændring at udvide kredsen af selskaber, som kan opkræve, til at omfatte andre privatretligt organiserede selskaber, også selvom de er selvstyrejede eller ejede af kommunerne. Det vil eksempelvis kræve en lovændring, hvis Tele Greenland A/S skal kunne opkræve regninger via Ilanngaassivik.

Krav til betalingsordre

Gældende ret

Fordringshavere kan omfatte en række forskellige krav på pengebeløb, som det offentlige har på en borger. Der kan eksempelvis være tale om krav som følger af eller er i henhold til lovgivning, f.eks. skat, afgifter, gebyrer. Det kan endvidere være krav, der følger af, at en borger modtager ydelser fra det offentlige, f.eks. husleje, daginstitutionsplads, el, vand og varme. I disse tilfælde er kravene typisk reguleret i lovgivning, eller af en aftale med forbrugeren, såsom salgs- og leveringsbetingelser m.v. Der kan desuden f.eks. være tale om krav fastslået ved domstol, såsom krav på erstatning uden for kontrakt. I forhold til alle disse forskellige ty-

per af fordringer, gælder forskellige regler, f.eks. om til hvem fordringen med frigørende virkning kan betales til, betalingsfrister og de misligholdelsesbeføjelser, som fordringshaver kan gøre brug af.

Forslaget

For en regning kan tilmeldes Ilanngaassivik, skal en regning overholde de krav, f.eks. vedrørende betalingsfrister, der følger af denne inatsisartutlov og de regler m.v., der er udstedt i medfør heraf.

En regning til en borger sendes elektronisk til Ilanngaassivik i form af en betalingsordre, der er en instruktion til Ilanngaassivik systemet om, at der skal betales et beløb, samt en specifikation af hvad beløbet vedrører m.v.

Med forslaget skal alle regninger fra det offentlige fremover indsendes senest 10 dage før de forfalder til betaling. Regninger, der ikke overholder kravene til betalingsfrister, kan ikke anmeldes til betaling via Ilanngaassivik. Formålet med dette er at sikre borgerne rimelig tid til at reagere på en regning.

Der vil desuden i medfør af forslaget kunne fastsættes en række krav til, hvordan regninger fremsendes og til regningernes indhold m.v., som har til formål at standardisere offentligt udstedte regninger dels af hensyn til, at borgerne kan se, hvad regningen vedrører, samt af hensyn til den databehandling, der skal ske i Ilanngaassivik systemet. Af regningen skal bl.a. fremgå beløb, kreditor og debitor navn, samt oplysninger om betalingen, så borgeren entydigt kan identificere betalingen.

Skatteforvaltningen kan desuden i bestemmelserne for fordringshaverens brug af Ilanngaassivik fastsætte andre krav, der skal være opfyldt for, at fordringshaveren kan opkræve via Ilanngaassivik. Dette kan eksempelvis være krav til fordringshaverens organisation, forretningsgange, procedurer og systemer, der minimerer risikoen for fejlbehæftede betalingsordrer m.v.

2.7. Forholdet til inddrivelsen af restancer

Forslaget ændrer ikke reglerne på inddrivelsesområdet. Inddrivelse af restancer vil fortsat være reguleret af reglerne i Retsplejeloven for Grønland, landstingslov om forebyggelse og inddrivelse af offentlige restancer og landstingslov om skatteforvaltning.

Forslaget medfører hverken en udvidelse eller indskrænkning af inddrivelsesmyndighedens beføjelser til at inddrive restancer.

Inddrivelsesmyndigheden vil som i dag kunne fortage udlæg i borgernes aktiver. Men inddrivelsesmyndigheden (og andre fagedmyndigheder) vil i henhold til § 619 i Retsplejeloven være afskåret fra at foretage udlæg i en række pengebeløb, der ikke kan kræves udbetalt til andre end den berettigede person. Dette omfatter eksempelvis krav på pension og krav på

endnu ikke udbetalt løn eller vederlag. Det vil gælde uanset, om disse passerer igennem Ilanngaassivik.

Inddrivelsesmyndigheden vil efter Retsplejelovens § 625 og reglerne i landstingslov om forebyggelse og inddrivelse af offentlige restancer fortsat kunne foretage tilbageholdelse i løn m.v. (løntilbageholdelse).

Løntilbageholdelse og udlæg forudsætter bl.a. en individuel vurdering af, hvorvidt en borger og vedkommendes husstand overlades et tilstrækkeligt beløb til at opretholde en beskeden levofod (trangsbeneficiet). I vurderingen tages der bl.a. højde for, at borgeren og vedkommendes husstand skal kunne betale løbende mellemværende med både offentlige og private kreditorer. Trangsbeneficievurderingen kan derfor både føre frem til, at en borger bør overlades et mindre eller et større beløb, end hvad der følger af rådighedsbeløbet efter nærværende forslag. Forskellene kan tilskrives de forskellige formål reglerne skal varetage. Hvor reglerne om tvangsinddrivelse tager udgangspunkt i en individuel konkret sagsbehandling af hver enkelt sag søges der med dette forslag gennemført regler om en så vidt muligt automatiseret opkrævning uden konkret sagsbehandling af den enkeltes borgers individuelle forhold.

Som i dag vil borgerne og inddrivelsesmyndigheden kunne indgå betalingsaftaler om afvikling af restancer.

Både løntilbageholdelse og en betalingsaftaler vil kunne opkræves via Ilanngaassivik. Som beskrevet forudsætter løntilbageholdelse dels at der er hjemmel til dette, samt at der foretages en individuel sagsbehandling og afgørelse hos inddrivelsesmyndigheden. I en betalingsaftales tilfælde forudsættes det, at der indgås en aftale mellem debitor og inddrivelsesmyndigheden om afbetaling af restancen.

For arbejdsgiverne vil det udgøre en administrativ lettelse, når løntilbageholdelser og betalingsaftaler overgår til at blive opkrævet via Ilanngaassivik, idet de fritages fra at administrere disse. For borgerne vil det desuden betyde en bedre beskyttelse af privatlivet, når arbejdsgiverne ikke længere får kendskab til, at de er i restance til det offentlige.

2.8. Indsigelser over for regninger og klageadgang m.v.

Forslaget påvirker i sig selv ikke forholdet til fordringshaver. Hvis borgeren er uenig i en regning eller beløbet i en regning, skal borgeren klage til den myndighed eller offentlige virksomhed, der har udstedt regningen.

Modsat betalingsservicesystemer i et pengeinstitut kan borgeren ikke ensidigt afvise de betalingsordrer, der er i Ilanngaassivik. En sådan adgang ville resultere i nye muligheder for misbrug og en øget restanceopbygning.

Dette indebærer et væsentligt ansvar for de offentlige myndigheder, virksomheder og selskaber, der har adgang til at indsende betalingsordrer til Ilanngaassivik systemet.

Hvis der sendt en fejlbehæftet betalingsordre til Ilanngaassivik, er det fordringshaveren, der er nærmest til at opdage fejlen og rette den. En fejlbehæftet betalingsordre kan f.eks. skyldes tastefejl eller at regningen er adresseret til den forkerte debitor m.v. Det foreslås derfor, at fordringshaverne pålægges en pligt til efter en indsigelse at vurdere, om en regning er fejlbehæftet. Hvis regningen er fejlbehæftet, eller fordringshaveren er i tvivl om regningen er korrekt, skal fordringshaveren annullere betalingsordren fra Ilanngaassivik. Hvis betalingen er gennemført, skal beløbet tilbageføres til borgeren.

Tilsvarende bevarer borgerne den klageadgang, som måtte følge af den lovgivning m.v., som gælder for den pågældende fordring. Dette kan f.eks. være klageadgang til boligklagenævn eller et departement.

Skatteforvaltningen kan håndtere henvendelser og klager fra borgere og virksomheder over Ilanngaassivik systemets funktion og drift. Som udgangspunkt tillægges skatteforvaltningen med forslaget ingen kompetence til at afvise eller annullere en betalingsordre. Undtagelserne til dette udgangspunkt er forslagets bestemmelser om åbenbart urigtige betalingsordrer, samt de betalingsordrer, der kommer fra skatteforvaltningen selv. Hvis en borger henvender sig til skatteforvaltningen om en betalingsordre, vil skatteforvaltningen skulle henvise borgeren til at tage kontakt til den myndighed eller virksomhed, der har fremsendt den.

2.9 Myndighedsforhold

Det foreslås, at den centrale myndighed for Ilanngaassivik bliver skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil have ansvaret for at etablere systemet og dernæst have det driftsmæssige ansvar.

Departementet for Finanser vil på vegne af Naalakkersuisut være tilsynsmyndighed over for skatteforvaltningens drift af Ilanngaassivik.

Naalakkersuisut er i loven bemyndiget til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om en række forhold, herunder prioriteringen af fordringer, straksudbetalinger m.v.

Det foreslås, at kommunerne skal have en forpligtelse til at yde borgerservice om brugen af Ilanngaassivik. Dette skyldes, at det er kommunerne, der er tilstede i byer og bygder. Kommunerne kan f.eks. hjælpe borgerne med at tilgå Ilanngaassivik-portalen, hjælpe borgerne med brugen af Ilanngaassivik, samt rådgive om klagemuligheder.

Det forventes, at opgaven med at udvikle IT-løsningerne til Ilanngaassivik vil blive lagt i udbud. Det kan endvidere være nødvendigt at udbyde den driftsmæssige opgave med Ilanngaassivik til en eller flere privat virksomheder.

Med forslaget bemyndiges skatteforvaltningen til at fastsætte nærmere tekniske krav og specifikationer til indholdet af betalingsordrer, herunder om hvilke oplysninger betalingsordrer (regninger) skal indeholde, tekniske krav til format, tidsmæssige krav for fremsendelse, betalingsfrister m.v. Alle betalingsordrer skal fremsendes til Ilanngaassivik elektronisk.

Desuden vil skatteforvaltningen fastsætte krav om, hvordan arbejdsgivernes indbetaling af lønnen skal ske, samt hvilke oplysninger der skal medsendes.

Betalingsordrer, der ikke overholder de fastsatte krav, afvises fra Ilanngaassivik systemet. Skatteforvaltningen bemyndiges til at træffe afgørelse om, at en virksomhed eller en offentlig myndighed ikke længere må fremsende betalingsordrer til Ilanngaassivik. Bestemmelsen tænkes anvendt i tilfælde, hvor en offentlig myndighed eller virksomhed i grove tilfælde eller i flere tilfælde har misligholdt de forpligtelser, som en fordringshaver er pålagt i medfør af forslaget.

2.10. Implementering af Ilanngaassivik

Parallelt med udarbejdelsen af forslaget udarbejdes det overordnede design og funktion af det IT-system, der vil udgøre Ilanngaassivik, og som kan danne basis for en fastsættelse af kravspecifikationer og efterfølgende udbud af it-projektet.

Det forventes, at såfremt forslaget vedtages, kan IT-løsning sendes i udbud kort tid herefter.

Som systemmæssige forudsætninger for at Ilanngaassivik systemet kan indføres gælder, at der forinden skal være indført en Obligatorisk Offentlig Digital Post og en offentlig bankkonto.

Obligatorisk Offentlig Digital post er en forudsætning, idet det muliggør at myndigheder og borgere kan kommunikere via digital post på ensartet og sikker vis. Desuden sikres det gennem dispensationsmuligheder m.v., at de, der ikke kan benytte digital post, kan få post fremsendt fysisk.

Indførslen af *en offentlig bankkonto* er en forudsætning for Ilanngaassivik, da forslaget vil medføre at hver borger har registeret 1 bankkonto, som det offentlige kan anvise udbetalinger til med frigørende virkning.

Det er væsentligt, at Ilanngaassivik systemet indeholder en høj grad af automatisering for at undgå manuel sagsbehandling. Systemet vil have grænseflader til en række andre eksisterende såvel som kommende offentlige IT-systemer. Der vil være grænseflader til skattesystemet (E-skat), til CPR-registeret og til det offentliges ERP-system (det offentliges økonomisystem).

Derudover vil der være grænseflader til kommunale it-systemer og til de debitor-systemer, der anvendes hos de myndigheder og virksomheder, der kan opkræve regninger via Ilanngaassivik. Der vil være en grænseflade til den bank, der håndterer betalingstransaktioner mellem virksomhederne, det offentlige og borgerne.

Idriftsætning af Ilanngaassivik

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at beslutte, hvornår loven træder i kraft. Dette er med henblik på at sikre, at inatsisartutloven først træder i kraft, når IT-systemet er funktionsdueligt. Baseret på internationale erfaringer kan IT-projekter blive forsinkede. Det er væsentligt, at inatsisartutloven først træder i kraft, når systemet er fuldt operationelt. Der arbejdes på, at Ilanngaassivik systemet kan idriftsættes fra starten af 2021.

Konsekvenslovgivning

Såfremt forslaget vedtages, vil det være nødvendigt at foretage konsekvensændringer i andre lovgivninger m.v.

- Forslaget vil medføre ændringer i den måde, betalingen af B-skat fremover vil ske. Dette kan medføre behov for at foretage konsekvensændringer i landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltning af skatter.
- Forslaget vil have konsekvenser for, hvordan den centrale inddrivelse af restancer skal ske, da det bl.a. ikke længere vil være nødvendigt at pålægge arbejdsgivere at foretage løntilbageholdelse. Der vil derfor være behov for ændringer i landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.
- Offentlige fordringshavere m.v., der kan opkræve regninger via systemet, vil også i samarbejde med deres respektive ressortmyndigheder skulle forberede ændringer i lovgivning m.v., da forslaget bl.a. fastsætter regler om betalingsfrister m.v., der kan være anderledes end, hvad der fremgår af eksisterende lovgivning, salgs- og leveringsbetingelser m.v. Det er væsentligt at betalingsvilkår m.v. for de regninger, der skal kunne opkræves via Ilanngaassivik, bliver bragt overensstemmelse med de krav, der følger af forslaget og de bestemmelser, der fastsættes i medfør af forslaget.

De nødvendige forslag i form af konsekvenslovforslag forventes fremsat i løbet af 2020 og senere. Dette arbejde vil blive varetaget af de respektive ressortmyndigheder og fordringshavere i samarbejde med Departementet for Finanser.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske gevinster af forslaget forventes at bestå i en mere effektiv opkrævning af regninger, færre restancesager og på sigt en mindre restancemasse. En mere effektiv opkrævning fra de, der har råd til at betale, men som fravælger at gøre dette, vil frigøre tid for inddrivelsesmyndigheden, hvilket giver mulighed for en mere effektiv inddrivelsesindsats hos borgere med betalingsvanskeligheder. Begge forhold forventes at bidrage til at sænke restancemassen og reducere antallet af fordringer, der må afskrives som værende uerholdelige. Det

skønnes, at forslaget samlet set vil medføre en bedring af de offentlige finanser på ca. 30 mio. kr. årligt.

Forslaget forventes desuden at medføre lavere omkostninger for både kommunerne og offentlige virksomheder til porto og debitorhåndtering, da forslaget vil medføre, at fremsendelse af regninger sker i elektronisk form som betalingsordre og da det må forventes at færre opkrævninger vil kræve manuel sagsbehandling og fremsendelse af betalingspåmindelser m.v. Der forventes i den forbindelse betydelige besparelser på udgifter til Nets, som i flere tilfælde forstår udarbejdelse og fremsendelse af indbetalingskort til borgerne.

En stor del af besparelserne forventes at ligge hos de fordringshavere, herunder kommunerne, der kan opkræve regninger gennem systemet. Besparelserne forventes ikke i tidsmæssig sammenhæng at blive realiseret samtidig med systemet idriftsættes, idet der vil være en overgangsperiode før de administrative procedurer og systemer er fuldt implementeret.

Udgifterne for det offentlige vil primært bestå i udvikling og etableringen af Ilanngaassivik-systemet og udarbejdelse af konsekvensændringer i form af lovforslag og ændringer i aftalevilkår m.v.

Dernæst vil omkostningerne bestå i løbende driftsomkostninger og omkostninger til personale.

Omkostningerne i etableringsfasen forventes at udgøre op til ca. 30 mio. kr. Omkostningerne vil bestå i udvikling af IT-systemer. Dertil kommer udarbejdelse af bekendtgørelser, forretningsbetingelser, tekniske forskrifter, udbudsmateriale og kravspecifikationer for Ilanngaassivik-systemet. De skønnede udgifter er hævet efter høringen på baggrund af et fornyet skøn fra skatteforvaltningen. Skønnet er behæftet med usikkerhed.

De årlige omkostninger forventes at falde til niveau af 7,5 - 9,5 mio. kr. årligt, når Ilanngaassivik systemet overgår til drift.

Forslaget kan desuden give skatteforvaltningen bedre adgang til aktuelle data om borgerens økonomiske forhold.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

For erhvervslivet vil lovforslaget betyde, at de fleste kendte procedurer vedr. lønadministration og indbetaling af A-skat i forbindelse med lønudbetaling og indhandling bibeholdes. Virksomhederne kommer dog til at slippe for at varetage lønindeholdelse, hvilket indebærer mindre administration for erhvervslivet.

Forslaget vil medføre, at borgernes indkomst udbetales via Ilanngaassivik og offentlige fordringer opkræves af borgerens løn og derved opnår en slags fortrinsstilling i forhold til persons private kreditorer. Forslaget kan dermed indirekte medføre, at borgernes mulighed for at betale andre kreditorer, f.eks. private fordringer og gæld, forringes. Denne konsekvens forventes at være begrænset, da der i forslaget er lagt vægt på at sikre borgerne en vis mindste udbetaling gennem rådighedsbeløbene. På sigt forventes forslagens konsekvenser at være gavnlige også i forhold til borgernes private kreditorer, da forslaget kan bidrage til at nedbringe gælden til det offentlige og det forventes, at en mindre gæld til det offentlige i sidste ende også vil bidrage positivt til borgernes samlede betalingsevne.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget skønnes ikke at have konsekvenser for miljø, natur eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Fremover vil borgerens indkomst blive indbetalt til Ilanngaassivik, før den udbetales til borgeren.

For borgere der ikke tilmelder sig eller obligatorisk omfattes af regningsopkrævning, har forslaget reelt ikke væsentlige konsekvenser.

Forslaget kan medvirke til lavere udgiftsniveau og bedre offentlige ydelser, da forslaget forventes at øge effektiviteten af opkrævning og dermed frigør midler til andre formål.

Ved optagelsen af lån vil långiver vurdere låntageres økonomi før lånet bevilliges. En borger, der kommer i restance, kan blive omfattet af obligatorisk regningsopkrævning, og derved få forringet sin mulighed for at afbetale et lån. Dette følger af, at regninger til det offentlige opkræves, før indkomsten udbetales til borgeren. Långivere kan indregne denne potentielle risiko, hvilket kan medføre højere renter på lån eller at lån i visse situationer ikke bevilliges. Det er imidlertid ikke muligt at give et kvalificeret skøn over, hvorvidt forslaget i nævneværdig grad vil påvirke borgernes muligheder for at optage lån fra banker eller købe på kredit. Vurderingen af den enkeltes privatøkonomiske råderum påvirkes som sådan ikke af forslaget, da borgerens udgifter og indtægter er uændrede. Andre faktorer, såsom den enkeltes tilknytning til arbejdsmarkedet, eksisterende gæld og økonomien i samfundet som sådan, vurderes at være mere væsentlige faktorer for långivernes kreditvurdering end nærværende forslag.

Borgere, der omfattes af betalingssystemet, vil først få rådighed over deres indkomst, når skatter og offentlige fordringer i relevant omfang er fratrukket indkomsten. Dette indebærer i sig selv ikke nogen økonomiske konsekvenser for borgeren, da borgeren har de samme økonomiske forpligtelser, i form af huslejeregninger m.v., som hidtil. Men borgerens mulighed for at råde over sin indkomst begrænses, idet borgeren således ikke længere vil have mulighed for at fravælge at betale en i øvrigt gyldig regning fra det offentlige.

Det er skønnet at forslaget vil indebære en forbedring på omkring 30 mio. kr. årligt. En del af denne forbedring forventes, at komme i form af, at færre restancer forældes og afskrives.

Dette er en følge af øget opkrævning fra de borgere, der har råd til at betale, men som undlader at gøre dette. Borgere, der ikke har råd til at betale deres regninger, vil fortsat ikke have råd til dette under forslaget, og forslaget medfører her hverken en forbedring eller en forringelse for borgerne.

Det er behæftet med usikkerhed, hvorvidt forslaget vil have en virkning på borgernes incitament til at være i beskæftigelse eller øge sin indkomst. På den ene side kan rådighedsbeløbene medføre, at borgere ikke ønsker at tjene mere end rådighedsbeløbene i forslaget, da en indkomst derover benyttes til at betale regninger. En sådan adfærd vil dog blot på sigt betyde, at fordringerne misligholdes og borgeren kan sættes ud af sin lejlighed osv. Der er endvidere i dag et tilsvarende negativt incitament forbundet med løntilbageholdelse, som inddrivelsesmyndigheden benytter til at opkræve restancer. På den anden side sikrer forslaget en konsekvent opkrævning, og dermed kan borgerne ikke længere spekulere i, at bruge det offentlige som ufrivillige kreditgiver, hvilket også kan sikre, at borgeren bliver bevidst om sine regninger og at gælden ikke bliver uoverskuelig.

Da forslaget ikke medfører højere regninger for den enkelte, vil højere udgifter relateret til forslaget ikke i sig selv være et vægtigt argument for højere lønninger ved overenskomstforhandlinger m.v.

Forslaget giver i disse tilfælde som udgangspunkt borgeren bedre betalingsvilkår end i dag og kan medføre færre udgifter til renter og rykkergebyrer samt færre restancer, hvilket forventes at medføre besparelser for borgerne. Forslaget indeholder desuden regler om rådighedsbeløb, der medfører, at borgere altid er sikret en fast beløbsdel af sin indkomst, uanset hvor mange regninger, der er tilmeldt til opkrævning.

Forslaget påvirker ikke borgerens retsstilling overfor fordringshaveren, f.eks. INI A/S eller en kommune. Borgeren vil have de samme muligheder for at klage over en fordrings eksistens eller størrelse. Hvis en regning er opkrævet på et ukorrekt grundlag, vil borgeren have et krav på at få beløbet tilbagebetalt fra fordringshaver. Hvis dette ikke sker inden for en frist, medfører det, at fordringshaver skal betale renter af beløbet til borgeren.

For at styrke borgernes retssikkerhed er de offentlige myndigheder og virksomheder, som efter forslaget får mulighed for at opkræve via Ilanngaassivik, endvidere pålagt særlige pligter. Dette omfatter bl.a. en pligt for en myndighed til at reagere uden ugrundet ophold over for en klage over en regning.

Den centrale inddrivelsesmyndighed kan fortsat, efter en konkret vurdering af den enkeltes økonomi, foretage lønindeholdelse i op til en tredjedel af en borgers lønudbetalinger. De eksisterende muligheder, der er i medfør af disse love, f.eks. for at foretage lønindeholdelse, påvirkes ikke af forslaget, idet lønindeholdelsen dog kan administreres via Ilanngaassivik.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vil også omfatte de rigsmyndigheder, der udbetaler indkomst til borgere, der er skattepligtige til Grønland. Dette kan være Politiet, Arbejdstilsynet eller Retten i Grønland.

Rigsmyndighederne vil i den henseende være at sidestille med landets øvrige arbejdsgivere i forhold til lovforslagets virkninger, og der henvises til ovenstående afsnit om konsekvenser for erhvervslivet.

Rigsmyndigheder vil endvidere - som andre grønlandske offentlige fordringshavere - have mulighed for at opkræve regninger og bøder m.v. gennem Ilanngaassivik, såfremt dette følger af regler, fastsat af Naalakkersuisut.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 30. april 2019 til 5. juni 2019 været i høring. Derudover har forslaget ligget på høringsportalen i samme periode.

Høringssvar med bemærkninger til forslaget er gengivet og kommenteret i relevant omfang i forslagets bilag 1. Kommentarerne til høringssvarene er skrevet med *kursiv*.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen afgrænser det overordnede formål med forslaget og forslagets elementer. Forslaget indeholder 2 hovedelementer.

I bestemmelsens nr. 1 afgrænses, at der indføres et system til håndtering af udbetaling af indkomster m.v. til borgerne fra det offentlige og arbejdsgivere.. Forslaget omfatter også udbytter og indhandlingsbeløb.

Bestemmelsens nr. 2, beskriver, at der indføres et elektronisk betalingssystem. Med elektronisk menes, at systemet vil håndtere indbetalingen af skat og regninger til det offentlige, uden at borgeren behøver at foretage sig noget.

Til § 2

Der foreslås følgende definitioner i forslaget.

Til nr. 1

Ilanngaassivik anvendes som en betegnelse for det system, som indkomster til borgere skal indbetales til, og hvor der kan ske en opkrævning af regninger.

Til nr. 2

Ilanngaassivik portal kan være en eller flere brugergrænseflader til Ilanngaassivik, som kan tilgås af borgere eller evt. af myndigheder.

Til nr. 4

En indbetalingspligtig kan være en fysisk person, en virksomhed, et selskab, fond m.v. eller en myndighed, der udbetaler en indkomst m.v. til en fysisk person, der skal anvises gennem Ilanngaassivik.

Til nr. 6

En betalingsordre er den instruktion, som fordringshaveren skal fremsende til Ilanngaassivik. Betalingsordren er ikke en regning eller en faktura, men vil typisk skyldes en regning på grund af det underliggende aftaleforhold eller lovgivning.

En betalingsordre skal overholde de tekniske krav, der er fastsat i lovgivningen og fastsat i medfør heraf.

Til § 3

Bestemmelsen afgrænser de borgere, der skal have indkomsterne udbetalt gennem Ilanngaassivik, og som potentielt kan omfattes af regningsopkrævning, jf. forslaget § 9.

For at mindske tvivl om hvem der er omfattet, lægges der vægt på, hvad der er registeret i det centrale personregister. Forslaget kommer til at omfatte alle fysiske personer med bopæl i Grønland. Personer, der er bopælsregistrerede i Danmark eller som er fraflyttet Grønland, omfattes ikke af forslaget.

Efter anordning for Grønland om Det Centrale Personregister skal kommunalbestyrelsen registrere enhver på dennes bopæl i kommunen. Dette gælder ved tilflytning, såfremt opholdet i Grønland skal vare over 3 måneder. Der er pligt til registrering, hvis opholdet skal vare mere end 6 måneder. Efter anordningens § 6 forstås bopæl som: "[D]et sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele."

En person kan endvidere tildeles et administrativt CPR-nummer, såfremt et sådant er nødvendigt af hensyn til skattesagsbehandling. I dette tilfælde vil personen ligeledes blive omfattet af forslaget, såfremt personen modtager pengeløb fra en arbejdsgiver eller offentlig myndighed i Grønland.

Til stk. 2

Det foreslås, at unge under 18 år undtages fra forslaget. Der henses herved til, at unge under 18 år er umyndige i henhold til anordning om ikrafttræden for Grønland af Myndighedsloven.

Til § 4

Til stk. 1

Det foreslås, at både fysiske og juridiske personer skal indbetale de i bestemmelsen oplyste typer af indkomst gennem Ilanngaassivik. En virksomhed m.v. og en fysisk person, der udbetaler en sådan indkomst, bliver derfor indbetalingspligtig. Dette omfatter eksempelvis fysiske personer, der er arbejdsgivere og udbetaler A-indkomst m.v. til arbejdstagere.

Oplistingen af indkomsttyper i bestemmelsens stk. 1 er formuleret bredt, da det er hensigten, at udgangspunktet skal være, at A-indkomst og en række opregnede B-indkomster skal anvendes gennem Ilanngaassivik.

Selvom indkomsten skal indbetales til Ilanngaassivik, er dette ikke er ensbetydende med, at der må opkræves fordringer af indkomsten. Der må eksempelvis ikke foretages opkrævninger,

hvis ikke borgeren er pålagt omfattet af regningsopkrævning efter forslagets § 9, eller har tilmeldt sig regningsopkrævning. Der må desuden ikke foretages opkrævninger i indbetalinger omfattet af forslagets § 8.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 1, omfatter alle udbetalinger en person modtager i tjenesteforhold. Omfattet er endvidere bonusser eller alle vederlag, der kommer til udbetaling efter tjenesteforholdet er ophørt. En forudbetaling af en løn skal ligeledes anvises til Ilanngaassivik i overensstemmelse med bestemmelsen. Bestemmelsen skal for så vidt forstås i overensstemmelse med landstingslov om indkomstskats definition af A-indkomst. Feriegodtgørelse, honorar, tantier, provision, drikkepenge og lignende ydelser er ligeledes omfattet af bestemmelsen.

Det fremgår af bestemmelsen, at udbetalingerne skal være ”efter fradrag af A-skat”. Med dette menes, at det beløb, arbejdsgiveren skal indbetale til Ilanngaassivik, skal være nettobeløbet efter at arbejdsgiveren har fratrukket A-skat af lønmodtagerens indkomst. A-skat skal indeholdes og indbetales efter de gældende regler i landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltningen af skatter.

Omfattet er endvidere ydelser, der er skattefri efter indkomstskatteloven, såsom dagpenge (diæter).

Fra en lønudbetaling kan fratrækkes de beløb, som arbejdsgiveren er berettiget til at fratække lønnen. Dette omfatter de typer af beløb, som er nævnt i lovteksten. Der kan f.eks. fra lønnen trækkes beløb for en tidligere forudbetalt løn. Arbejdsgiver kan desuden foretage modregning i pengebeløb.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 2, omfatter alle former for udbetalinger fra det offentlige til studerende, herunder udbetalingen af studielån og stipendier.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 3, omfatter udbetalingen af udbytter fra selskaber, der er hjemmehørende i Grønland.

Det foreslås i stk. 1, nr. 4, at udbetalinger af godtgørelse fra medlemskab i en bestyrelse ligeledes skal indbetales til Ilanngaassivik. Bestemmelsen omfatter desuden indkomst fra erhvervet, som medhjælp til en bestyrelse. Bestemmelsen skal ses i lyset af skattelovgivning.

Det foreslås i stk. 1, nr. 5, at pensionsudbetalinger og sumudbetaling fra pensions- og livsfor-sikringsvirksomheder ligeledes omfattes af indbetalingspligten. Pensionsudbetalinger fra eksempelvis pensionskasser m.v. omfattes dog af forslagets nr. 1. Bestemmelsen omfatter tillige udbetalinger fra tjenestemandspensionsordninger.

Ifølge stk. 1, nr. 6, skal indhandlingsbeløb, som indhandlingssteder udbetaler for indhandlede fisk og fangst, indbetales til Ilanngaassivik. Dette er indkomster, hvor indhandlingsstederne er pålagt at indeholde skat af indhandlingsbeløbene i medfør af landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, omfatter en række udbetalinger af indkomst til personer, hvor indkomsten er en A-indkomst efter landstingslov om indkomstskat og bekendtgørelse om opkrævning af indkomstskat og arbejdsmarkedsafgift.

Disse omfatter f.eks. udbetalinger af vederlag til:

- Freelance tolke, oversættere, translatører med videre.
- Vederlag for virksomhed som solist, artist, musiker, forfatter, udøvende kunstner i øvrigt, idrætsmand, kronikør, dommer, domsmand og bisidder.

Det er udbetaleren, der har pligt til at indeholde A-skat og indbetale beløbene gennem Ilanngaassivik.

Til stk. 2

Forslaget forventes specielt i startfasen, at give anledning til konkrete vurderinger af, om en bestemt type af ydelse eller indkomst skal udbetales gennem Ilanngaassivik eller ej.

Det foreslås, at skatteforvaltningen i tvivlstilfælde kan træffe afgørelse om der er tale om en indkomst m.v., der skal indbetales til Ilanngaassivik. Skatteforvaltningen kan endvidere give en arbejdsgiver m.v. et påbud om, at en bestemt type indkomst fremover skal anvises gennem Ilanngaassivik.

Manglende overholdelse af et påbud efter bestemmelsen kan udløse sanktioner i form af bøder.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler, der udfylder og supplerer indholdet i den i stk. 1 fastsatte opstilling. Det kan være uddybende regler, der i tvivlstilfælde fastsætter, hvilke typer indkomst, der skal eller ikke skal udbetales gennem Ilanngaassivik.

Det er hensigten, at forslaget skal omfatte udbetalinger fra danske myndigheder til arbejdstagere i Grønland og udbetalinger fra pensionskasser i Danmark til personer i Grønland.

Der kan desuden være tilfælde, hvor et udenlandsk selskab bliver indbetalingspligtigt til Grønland, hvor dette efter en samlet vurdering, kan være u hensigtsmæssigt. I dette tilfælde kan Naalakkersuisut fastsætte regler og træffe beslutninger om, at den udenlandske virksomhed eller myndighed m.v. undtages fra at skulle anvise pengebeløb via Ilanngaassivik.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås at alle udbetalinger fra grønlandske offentlige myndigheder til fysiske personer her i landet, skal udbetales gennem Ilanngaassivik. Bestemmelsen overlapper således delvist med den foreslåede § 4.

Dette omfatter udbetalinger, der er skattepligtig indkomst, men også udbetaling af lån, erstatninger eller tilskud m.v. Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte udbetalinger af legater og tilskud inden for det kulturelle område, så længe udbetalingen kommer fra en myndighed omfattet af bestemmelsen.

I det omfang der ikke må opkræves fordringer af en udbetaling fra det offentlige skal den udbetalende myndighed registrere dette i forbindelse med udbetalingen. Dette kan eksempelvis være, hvis det i det konkrete tilfælde ville gå imod formålet med udbetalingen. Dette skal ske efter bestemmelserne i forslagets § 8.

En myndighed har mulighed for at foretage modregning forinden et beløb udbetales, såfremt modregningen i øvrigt er lovlig.

Til stk. 2

Det foreslås, at denne pligt til i alle tilfælde at udbetale pengebeløb til borgere omfattet af § 3 kan udstrækkes til virksomheder m.v., der omfattes af nr. 1 eller 2.

Bestemmelserne i nr. 1 og 2 svarer til bestemmelserne i inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber. Formålet er at sikre, at kredsen af virksomheder m.v., der kan omfattes af dette forslag, svarer til den kreds, der kan omfattes af budget- og regnskabsloven.

Til § 6

Til stk. 1

Det foreslås, at de indbetalingspligtige senest skal overføre pengebeløb 2 dage før beløbet skal være til rådighed for borgeren (beløbsmodtageren). En overførsel skal være komplet for at skatteforvaltningen kan behandle indbetalingen, jf. bestemmelsens stk. 2 og § 7, der regulerer de oplysninger, den indbetalingspligtige skal tilknytte. Fristen er fastsat af hensyn til, at Ilanngaassivik i den mellemliggende periode skal gennemføre betalingstransaktionerne på baggrund af tilmeldte betalingsordrer. Dernæst skal Ilanngaassivik overføre beløbet til borgers konto.

Bestemmelsen omfatter løn og anden indkomst i tjenesteforhold og udbytter fra selskaber m.v. Desuden omfattes alle udbetalinger til borgere fra selvstyret og underliggende institutioner. Indbetalingspligtige, f.eks. Selvstyret, vil som kontraktpart skulle indregne, at det tager op til 2 dage at foretage en udbetaling gennem Ilanngaassivik f.eks. til en selvstændigt erhvervsdrivende.

Straksudbetalinger efter forslaget § 8 vil dog blive overført så hurtigt som muligt af Ilanngaassivik.

Til stk. 2

For at en indbetaling kan behandles af Ilanngaassivik skal den være komplet. En komplet overførsel betyder, at der er overført det korrekte beløb, og at der er medsendt de oplysninger, som er nødvendige for at Ilanngaassivik kan behandle indbetalingen. Såfremt oplysningerne er overført, men beløbet ikke er korrekt, eller omvendt, vil indbetalingen skulle berigtiges. Dette sker praktisk ved, at Ilanngaassivik systemet danner fejllister og de indbetalingspligtige må foretage rettelser med henblik på, at indbetalingen bliver komplet.

Til § 7

Til stk. 1

I forbindelse med alle indbetalinger skal den indbetalingspligtige tilknytte et CPR-nr. på den person, som indbetalingen er rettet til.

Til stk. 2

Skattestyrelsen vil fastsætte tekniske krav og specifikationer for de data, der skal medsendes en indbetaling. Specifikationer kan f.eks. være typen af indkomst, hvilken tidsperiode en indbetaling vedrører, samt identifikation af den indbetalingspligtige, f.eks. i form af CVR.

Hvilke oplysninger, den indbetalingspligtige skal medsende, vil afhænge af typen af indbetaling/indkomst.

Til § 8

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at en indbetalingspligtig i forbindelse med en indbetaling til Ilanngaassivik kan angive, at beløbet ikke må anvendes til at betale betalingsordremed. Dette kan omfatte hele eller en del af indbetalingen.

Beløbet vil dermed blot passere igennem Ilanngaassivik og udbetales til borgeren.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, angår dagpenge og rejsegodtgørelse, der typisk er ydelser, som en arbejdsgiver udbetaler til dækning af kost, logi og småforbrødsudgifter, når en borger rejser i forbindelse med sit arbejde.

Bestemmelsen i i stk. 1, nr. 2, vil eksempelvis omfatte, at borgeren har lagt ud for udgifter, som bliver refunderet af en arbejdsgiver eller en anden indbetalingspligtig.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at en udbetaling af offentlig hjælp skal ske som en indbetaling, der ikke må opkræves regninger i. Bestemmelsen omfatter eksempelvis tilfælde, hvor udbetalingen til borgeren har karakter af at skulle afholde en udgift, som borgeren har eller skal afholde. Det kan eksempelvis være, at der gives en forhøjet offentlig hjælp til køb af vintertøj eller arbejdstøj m.v.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, omfatter udbetaling fra sundhedsområdet til borgere af kostpenge.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, omfatter en række forskellige indbetalinger af erstatningssummer, der er fritaget for udlæg m.v. i medfør § 620 i retsplejeloven.

Til stk. 2

Det foreslås, at Skatteforvaltningen bemyndiges til i tvivlstilfælde at træffe afgørelse om, hvorvidt en given indbetaling kan angives som en indbetaling, der ikke må opkræves regninger af og en indbetaling, der behandles efter reglerne om straksudbetalinger.

Skatteforvaltningen bemyndiges desuden til, at pålægge en indbetalingspligtig at anwise en indkomst på en bestemt måde ved indbetalingen. Bestemmelsen har til formål at mindske risikoen for spekulation i, at indkomster anvises på ukorrekt vis med henblik på at unddrage pengebeløbene fra opkrævningssystemet. Bestemmelsen forventes anvendt sjældent.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, i hvilke andre end de i stk. 1, nr. 1-2, opregnede tilfælde, at indbetalinger ikke må anvendes til at betale betalingsordre med.

Det foreslås desuden at Naalakkersuisut bemyndiges til at afgrænse og udvide indholdet i de bestemmelser, som er fastsat bestemmelsens stk. 1. Bestemmelsen kan eksempelvis anvendes, hvis det viser sig at indbetalingspligtige anvender mulighederne for at anwise beløb, uden at der må opkræves regninger af dem m.v., til generelt at unddrage beløb fra, at de anvendes til regningsopkrævning.

Til stk. 4

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse indbetalinger skal behandles som straksudbetalinger.

Som beskrevet skal al indkomst fra det offentlige indbetales til Ilanngaassivik. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor borgerne befinder sig i en akut trangssituation, hvor det er nødvendigt, at den kommunale sociale myndighed stiller beløb til rådighed for borgeren straks, for eksempel for at afværge en akut nødsituation. Det kan også være en virksomhed, der har en medarbejder i udlandet m.v.

Det foreslås derfor, at der skabes en mulighed for, at kommunalbestyrelsen eller en anden indbetalingspligtig i overensstemmelse med regler fastsat af Naalakkersuisut kan beslutte, at et beløb eller en ydelse behandles som en straksudbetaling. Straksudbetaling indebærer, at Ilanngaassivik systemet teknisk indrettes således at systemet baseret på de oplysninger, de indbetalingspligtige angiver i forbindelse med indbetalingen, hurtigst muligt gennemføre udbetalingen af beløbene til borgerens konto. Der kan ligeledes ikke opkræves fordringer af beløbet.

Til stk. 5

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger om eller angivelser og andre fremgangsmåder, som de indbetalingspligtige skal anvende for at Ilanngaassivik systemet behandler indbetalingerne som henholdsvis straksudbetaling og beløb, der ikke må opkræves regninger af.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer, hvornår der må foretages opkrævninger af betalingsordre af den indkomst borgeren modtager via Ilanngaassivik.

Der ikke må opkræves betalingsordre medmindre den pågældende har tilmeldt sig dette eller skatteforvaltningen har truffet afgørelse om, at den pågældende er omfattet efter bestemmelserne i stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen oplister kriterierne for, at skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at en borger omfattes af betalingssystemet. Blot 1 af kriterierne skal være opfyldt for at skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at den pågældende omfattes af betalingssystemet. Afgørelsen er en regelbundet afgørelse, idet der ikke udøves et skøn ved afgørelsen.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at det første kriterium for, at man omfattes er, at pågældende har en restance til det offentlige. Der lægges i den forbindelse vægt på, om den pågældende er registreret med en restance hos den centrale inddrivelsesmyndighed.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at det andet tilfælde, hvor borgeren obligatorisk omfattes af regningsopkrævning, er, såfremt borgeren inden for de seneste 5 år har haft 3 eller flere restancesager. I lighed med nr. 1 lægges der vægt på, hvad der er registeret hos inddrivelsesmyndigheden.

Bestemmelsen er begrundet i, at en del af problemerne med restancer er, at fordringshaverne og inddrivelsesmyndigheden skal bruge mange administrative ressourcer på at inddrive småbeløb fra borgerne.

Det afgørende er antallet af sager, der er overdraget til inddrivelsesmyndigheden. Efter reglerne om inddrivelse af restance til det offentlige overdrager kommunerne eksempelvis fordringer til inddrivelsesmyndigheden ca. 14 dage efter udløb af betalingsfristerne, medmindre der er indgået en aftale om henstand eller afdragsvis betaling. Fordringer vedrørende leje af husrum og levering af el, vand og varme overdrages først, når debitor har modtaget mindst 2 betalingspåmindelser.

Til stk. 3

Det foreslås, at forinden afgørelsen træffes skal borgeren have mulighed for at komme med indsigelser til afgørelsen.

Indsigelser mod restancen eller kravets eksistens eller størrelse kan indebære, at der må ses på grundlaget for kravet. I dette tilfælde kan det være nødvendigt at skatteforvaltningen forelægger spørgsmålet for fordringshaveren. I tilfælde af en tvist med skyldneren, må fordringshaveren indbringe sagen for retten.

Ikke alle indsigelser medfører dog opsættende virkning. En skyldner skal ikke kunne udskyde eller undgå afgørelsen ved at fremsætte tilfældige indsigelser om at kravene ikke eksisterer. Skyldneren skal derfor godtgøre, at der er indsigelser vedrørende kravenes eksistens eller at kravet ikke er opgjort korrekt af fordringshaver. I modsat tilfælde har indsigelserne ikke opsættende virkning.

Eksempel 1: I restanceregisteret fremgår, at borgeren har restancer til renovation på 800 kr. og husleje på 12.000 kr. Til partshøringen fremsender borgeren dokumentation på, at huslejen efterfølgende er betalt. I dette tilfælde må skatteforvaltningen fastholde den afgørelse, der er lagt op til i partshøringen, idet borgeren fortsat har en restance.

Eksempel 2: I restanceregisteret fremgår, borgeren har en restance til renovation på 800 kr. Til partshøringen svarer borgeren, at han ikke er enig i, at der er en restance. Borgeren fremsender ikke yderligere dokumentation eller uddybning af indsigelserne. Idet indsigelserne ikke er kvalificerede eller dokumenterede skal skatteforvaltningen fastholde den afgørelse, der er lagt op til i partshøringen.

Eksempel 3: Borgeren har en restance til en renovation på 800 kr. Til partshøringen svarer borgeren, at han har indsigelser mod restancen. Borgeren fremsender desuden dokumentation på, at borgeren tidligere har gjort indsigelser over for kommunens renovationsregninger eller betalingspåmindelser. Skatteforvaltningen må i dette tilfælde forelægge indsigelserne for kommunen forinden en afgørelse kan træffes.

Såfremt der ikke er indsigelser til høringen, indtræder retsvirkningen efter en frist, som skatteforvaltningen angiver i høringsskrivelsen.

Bestemmelsens stk. 3 om indsigelser omfatter kun tilfælde, hvor skatteforvaltningen sagsbehandler en afgørelse om en person skal omfattes af regningsopkrævning. Bestemmelsen omfatter således ikke de tilfælde, hvor en borger kommer med indsigelser til en betalingsordre i Ilanngaassivik. Dette behandles efter forslaget §§ 40-41.

Til stk. 4

Det foreslås, at såfremt borgeren inden udløbet af høringsfristen indfrier restancen til det offentlige, kan borgeren slippe for at blive omfattet af betalingssystemet.

Hvis borgeren dog i denne situation også er omfattet af stk. 1, nr. 2, vedrørende antallet af restancesager inden for en tidsperiode, skal skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at den pågældende omfattes af betalingssystemet.

Til stk. 5

Såfremt en borger er omfattet af betalingssystemet enten som en følge af skatteforvaltningens afgørelse eller som en følge af en frivillig tilmelding, kan borgeren framelde sig betalingssystemet, såfremt betingelserne i bestemmelsens nr. 1-3 er opfyldt.

I lighed med vurderingen af, om borgeren omfattes af betalingssystemet, er der tale om en afgørelse baseret på objektive kriterier. Såfremt kriterierne er opfyldt, har borgeren krav på at blive framelddt betalingssystemet.

Borgeren skal ifølge stk. 5, nr. 1, på ansøgningstidspunktet ikke opfylde kriterierne i bestemmelsens stk. 2.

Borgeren må ifølge stk. 5, nr. 2, ligeledes ikke indenfor de seneste år, have opfyldt kriterierne i bestemmelsens stk. 2.

Kriteriet finder ifølge stk. 5, nr. 3, kun anvendelse, såfremt skatteforvaltningen har truffet en afgørelse over for den konkrete borger om, at borgeren omfattes af betalingssystemet. I dette tilfælde, skal der have forløbet mindst 2 år fra skatteforvaltningens afgørelse.

Til stk. 6

Fra- og tilmelding fra betalingssystemet Ilanngaassivik, har en række praktiske konsekvenser. Fordringshavere skal eksempelvis have meddelelse om, hvorvidt regninger kan opkræves via Ilanngaassivik eller ej og fra hvilken dato. Der skal være hensigtsmæssige procedurer mellem skatteforvaltningen og fordringshavere om sådanne meddelelse og tidsfrister.

Til stk. 7

Med henblik på at træffe afgørelser efter denne bestemmelse kan skatteforvaltningen foretage en samkøring af oplysninger i forskellige registre. Samkøringen har til formål, at skatteforvaltningen kan identificere borgere, der aktuelt har en restance til det offentlige, eller som har haft flere restancesager. Dette kan omfatte oplysninger om restancerne, restancesummer fordelt på de enkelte restancer, fordringstyper, datoer, hvor fordringer blev overdraget til skatteforvaltningen, konteringer og indbetalinger m.v. Disse oplysninger kan sammenkøres med skatteoplysninger og oplysninger fra CPR-registeret med henblik på, at skatteforvaltningen indleder og gennemfører sager om, at borgere skal omfattes af regningsopkrævning.

Oplysningerne kan gengives i partshøringer og afgørelser, der fremsendes til borgeren, med henblik på at borgeren på et oplyst grundlag kan gøre indsigelser mod baggrunden for sagen og de registrerede oplysninger.

Baggrunden for, at oplysningerne samkøres med oplysninger fra CPR- og skatteregistre, er bl.a., at der kan tages hensyn til tilfælde, hvor borgere er fraflyttet eller underlagt værgemål m.v. En samkøring med skatteoplysninger kan være relevant med henblik på, at der kan fokuseres på personer, der har en indkomst, som kan danne grundlag for regningsopkrævning, frem for borgere, der ikke har indkomster.

Til stk. 8

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for afgørelser efter denne bestemmelse, herunder om procedurer og om, at der skal anvendes bestemte blanketter ved ansøgning.

Til § 10

Til stk. 1

Formålet med bestemmelsen er at afgrænse, hvilke fordringer der kan opkræves via af Ilanngaassivik. En fordring, der har overskredet sidste betalingsfrist, kan ikke opkræves, idet der her er tale om en restance. Dette er i tråd med forslaget om, at modernisere opkrævningen af regninger og ikke være et tvangsinddrivelsessystem for restancer.

Formålet med henvisning til forslaget § 26, er at sikre, at betalingssystemet dog kan håndtere opkrævning af de frivillige betalingsaftaler, som en borger måtte indgå med en fordringshaver. En frivillig betalingsaftale er en aftale mellem kreditor og debitor om, at en restance afbetales over en tid eller med et bestemt beløb.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke typer af fordringer der skal opkræves, samt om hvilke myndigheder der kan opkræve fordringer via Ilanngaassivik. Der fastsættes således i bekendtgørelsesform en positivliste over fordringer og myndigheder, der skal opkræves via Ilanngaassivik. Reglerne fastsættes efter forhandling med de konkrete myndigheder m.v. med henblik på at sikre, at regningsopkrævningen er konsistent med de regler, der er fastsat i dette forslag og betingelserne for benyttelse af Ilanngaassivik.

Det er også muligt at det fastsættes, at en given myndighed m.v. kan foretage opkrævninger af visse typer fordringer gennem Ilanngaassivik, mens andre fordringer skal opkræves på almindelig vis.

Det forventes, at det i begyndelsen kun er forholdsvist få typer af fordringer og myndigheder, der må opkræve via Ilanngaassivik, men at antallet udvides med tiden, i takt med at der opnås større driftsmæssige erfaringer.

Alle fordringer, som det offentlige har på borgerne, kan potentielt opkræves gennem Ilanngaassivik. Dette gælder uanset om fordringerne udspringer af offentligretlige eller privatretlige forhold, såsom en levering af en ydelse. En forudsætning for, at der kan og skal foretages en opkrævning via Ilanngaassivik over for en borger er, at borgeren omfattes af betalingssystemet i medfør af forslaget § 9, stk. 1 og 2.

Med det offentlige forstås Selvstyret, kommunerne og andre offentlige myndigheder og underliggende enheder, såsom Selvstyrets nettostyrede virksomheder.

Selvstyrejede selskaber og andre offentlige virksomheder m.v., der benytter privatretlige organisationsformer, kan således ikke opkræve fordringer via Ilanngaassivik. Dette gælder dog ikke for de selskaber m.v., der udtrykkeligt nævnes i bestemmelsens stk. 2.

Det er en forudsætning for, at der kan foretages en opkrævning, at der foreligger en gyldig fordring. En fordring kan følge eller være pålagt i henhold til lovgivning, såsom en skat, afgift eller et gebyr. En fordring kan desuden følge af en gyldig indgået aftale med borgeren. Det kan eksempelvis være en aftale om levering af el, vand og varme eller en lejeaftale. En fordring kan desuden være anerkendt af borgeren. Dette kan eksempelvis være, at en borger har forrettet skade på en offentlig myndigheds ejendom og den pågældende har anerkendt dette

og erstatningens størrelse. Hvis en fordring er fastslået ved dom, forlig eller tilsvarende, vil den ligeledes være en gyldig fordring, der kan opkræves via Ilanngaassivik.

Til stk. 3

Det foreslås, at inatsisartutloven ud over det offentliges fordringer også omfatter fordringer fra de i nr. 1-3 opregnede selskaber m.v.

Det foreslås i stk. 3, nr. 1 og 2, at fordringer fra INI A/S og Iserit A/S omfattes af forslaget. Selskaberne er offentligt ejede og administrerer i dag en stor del af det offentliges boligmasse.

Det foreslås i stk. 3, nr. 3, at helt eller delvist offentligt ejede boligudlejningsselskaber kan omfattes af forslaget, såfremt sådanne selskaber oprettes.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse fastsætter den overordnede funktion af Ilanngaassivik i form af regningsopkrævningen.

Formålet med henvisningen til § 9 er at præcisere, at der kun må ske regningsopkrævning, hvis borgeren har tilmeldt dette eller såfremt skatteforvaltningen har truffet afgørelse om dette.

Arbejdsgivere, selskaber og det offentlige indbetaler hele borgerens indkomst til Ilanngaassivik, dog fratrukket de beløb, som arbejdsgiveren m.v. kan fratække lønudbetalingen, f.eks. pensionsbidrag og modregning m.v. Dernæst betales de fordringer, der er tilmeldt, inden grænserne for rådighedsbeløbet, og det resterende beløb overføres til borgerens konto.

Til § 12

Til stk. 1

Uanset beløbsstørrelsen på de fordringer i form af betalingsordrer, der er tilmeldt Ilanngaassivik, er borgeren sikret et mindste rådighedsbeløb af den indkomst, som personen modtager gennem Ilanngaassivik.

Der må således ikke opkræves betalingsordre, der medfører at borgeren får mindre end rådighedsbeløbet udbetalt.

Beløbets størrelse afhænger af, om borgeren er enlig eller gift. Desuden tager rådighedsbeløbet bl.a. højde for antallet af hjemmeboende børn under 18 år (jf. stk. 3) samt for, om borgeren er studerende (jf. stk. 2).

Eksempel 1: En person, enlig, uden børn. Der indbetales til Ilanngaassivik en løn på 15.000 kr. Der er regninger på i alt 14.300 kr. Indkomsten fratrukket udgifterne er således kr. 700 kr. Rådighedsatsen er på 4.000 kr., hvilket betyder, at borgeren får udbetalt en indkomst på 4.000 kr. og 10.300 kr. bliver anvendt til betaling af regninger i den prioriterede rækkefølge.

Eksempel 2: En person, 20 år, uden børn, har en indkomst på 2.500. kr. Der er regninger på i alt 2.000 kr. Rådighedsatsen på 4.000 kr. betyder, at personen får udbetalt hele sin indkomst på 2.500 kr.

Til stk. 2

Det foreslås, at der fastsættes et lavere rådighedsbeløb for studerende, der modtager uddannelsesstøtte. Bestemmelsen vil også omfatte udenlandske studerende, der tager bopæl i Grønland, men modtager stipendier eller legater fra udlandet, der ikke udbetales igennem Ilanngaassivik.

Til stk. 3

Det foreslås, at rådighedsbeløbet hæves med 1.600 kr. pr. måned for hvert barn under 18 år, der tilhører samme husstand. Der er i forslaget § 13 fastsat nærmere regler for, hvordan rådighedsbeløbet fordeles mellem forældrene.

Til stk. 4

Der kan være situationer, hvor borgere grundet deres situation kan have behov for et forhøjet rådighedsbeløb, f.eks. på grund af helbredsbedingede forhold. Dette kan f.eks. være, hvis personen er berettiget til at modtage et handicaptillæg.

Kommunalbestyrelsen bemyndiges derfor til at kunne træffe afgørelse om forhøjet rådighedsbeløb.

Til stk. 5

Naalakkersuisut bemyndiges i bestemmelsens stk. 6 til at fastsætte regler om, at rådighedsbeløb kan være højere i nogle tilfælde. Kommunalbestyrelsen bemyndiges derfor til at kunne træffe afgørelse om forhøjet rådighedsbeløb efter regler fastsat af Naalakkersuisut. Det kan eksempelvis være forhøjelse af rådighedsbeløbet grundet private boligudgifter.

Til stk. 6

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for tildelingen af forhøjede rådighedsbeløb.

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om højere rådighedsbeløb, f.eks. hvis borgeren ikke har bolig gennem det offentlige. Bestemmelsen skal ses i lyset af at der ikke

kan opkræves private boligudgifter gennem Ilanngaassivik. Derfor foreslås det i stedet, at rådighedsbeløbet kan hæves med de dokumenterede boligudgifter, som borgeren har fra privat lejebolig. Bestemmelsen kan også tænkes anvendt i andre lignende tilfælde.

Det kan eksempelvis være, at der fastsættes regler om højere rådighedsbeløb i tilfælde af, at borgeren godtgør, at have brug for højere rådighedsbeløb på grund af allergi, der nødvendiggøre en særlige kost eller på grund af handicap m.v.

Naalakkersuisut kan desuden fastsætte regler for, hvordan rådighedsbeløbet kan fastsættes og grænserne for dette.

Det er væsentligt, at kommunernes afgørelser registres på en ensartet vis i Ilanngaassivik-systemet. Naalakkersuisut bemyndiges derfor også til at fastsætte regler om, hvordan afgørelserne skal registreres m.v. med henblik på, at Ilanngaassivik-systemet kan anvende oplysningerne ved behandlingen af betalingstransaktioner. Der forventes, at blive udviklet en brugergrænseflade, som kommunernes sagsbehandlere skal registrere resultatet af afgørelserne i.

Til § 13

Bestemmelsen regulerer, hvordan rådighedsbeløbet for børn under 18 år fordeles mellem forældrene.

Til stk. 1

Det foreslås, at der lovfæstes principper for, hvordan rådighedsbeløbet fordeles, såfremt 1 af forældremyndighedsindehaverne ikke bor på samme adresse som barnet. I dette tilfælde afhænger dette af, hos hvilken af forældrene barnet er registreret med bopæl.

Til stk. 2

I det tilfælde at myndighederne har anbragt barnet i pleje hos andre end forældrene, tilfalder det højere rådighedsbeløb dem, der har barnet i pleje.

Til stk. 3

Det foreslås, at rådighedsbeløbet bortfalder, såfremt barnet er anbragt i en døgninstitution.

Til stk. 4

Det foreslås, at forældrene kan anmode om at rådighedsbeløbet vedrørende børn kan overføres til den andre forældre. En anmodning skal indgives til skatteforvaltningen, på den måde skatteforvaltningen anviser.

Til § 14

Det foreslås, at en ægtefælle skal have mulighed for at få overført hele eller en del af sit rådighedsbeløb til ægtefællen.

Bestemmelsen adskiller sig fra bestemmelsen i § 13, stk. 4, ved, at den omfatter det delte rådighedsbeløb for ægtefæller, og ikke den forhøjelse af rådighedsbeløbet, der er relateret til børn.

Bestemmelsen kan eksempelvis anvendes i det tilfælde at den ene ægtefælle oppebærer al husstandens indkomst, mens den anden ægtefælle er hjemmegående. Der kan med bestemmelsen ansøges om, at rådighedsbeløbet overføres til den af ægtefællerne, der oppebærer indkomsten. Skatteforvaltningen kan afvise en ansøgning, hvis der er tale om forsøg på misbrug af overførselsadgangen.

Til § 15

Det foreslås, at de i inatsisartutloven fastsatte rådighedsbeløb årligt reguleres på baggrund af Grønlands Statistiks satsreguleringsprocent.

Til § 16

Til stk. 1

Det foreslås, at indkomst til borgere, der er under økonomisk administration af kommunen, kan udbetales til kommunen. Dette med henblik på, at kommunen kan frigive pengene over længere tid, f.eks. ugentligt, og kan bruge nogle af midlerne til at betale borgerens øvrige udgifter.

Til stk. 2

Det foreslås, at kommunerne kan få adgang til oplysninger fra Ilanngaassivik systemet, hvis borgeren er under økonomisk administration. Kommunerne kan benytte denne adgang til at håndtere f.eks. betaling af huslejen.

Til § 17

Til stk. 1

Fordringshaver tilmelder en fordring, dvs. et krav på et pengebeløb, til Ilanngaassivik ved at fremsende en elektronisk betalingsordre, jf. § 2, nr. 6, til Ilanngaassivik. En betalingsordre fra en fordringshaver vil udspringe af, at der er en gyldig fordring fra fordringshaver mod borgeren, f.eks. på grund af et aftaleforhold i en lejekontrakt.

De enkelte betalingsordrer behøver ikke at modsvare fordringen, men fordringen vil udgøre den ydre ramme for den eller de betalingsordrer, der kan tilmeldes af fordringshaveren.

Eksempel: En fordring angår et depositum på 10.000 kr. for en lejlighed. Fordringshaver og borgeren indgår en aftale om, at depositummet skal afdrages med 1.000 kr. om måneden. I denne situation skal fordringshaveren sende månedlige betalingsordrer på 1.000 kr., indtil det fulde depositum er betalt.

Til stk. 2

Bestemmelsen regulerer, hvornår en betalingsordre anses for modtaget.

Til stk. 3

Det foreslås, at betalingsordrer skal være i Ilanngaassivik systemet i mindst 10 kalenderdage, før Ilanngaassivik vil begynde på borgerens vegne at betale regningen af den indkomst m.v. som borgeren modtager. Fristen er fastsat med henblik på at give borgeren mulighed for komme med indsigelser mod kravets eksistens eller beløbets størrelse.

Fristen skal ses i sammenhæng med, at forslaget primære formål er at opkræve løbende, periodiske opkrævninger, samt at det er en forudsætning for indførslen af Ilanngaassivik, at der er indført en offentlig digital postløsning, således at borgerne kan modtage meddelelser fra det offentlige digitalt.

Til § 18

Til stk. 1

Betalingsordrer kan som udgangspunkt stå i Ilanngaassivik i 3 måneder. I de 3 måneder vil Ilanngaassivik søge at betale betalingsordren efter den fastsatte betalingsrækkefølge, jf kapitel 5, af den indkomst, som borgeren modtager i perioden.

Ved udløbet af de 3 måneder, sendes der elektronisk oplysning fra Ilanngaassivik til fordringshaver med en ubetalt betalingsordre om, at betalingsordren er afmeldt fra systemet.

Fordringshaveren er hermed henvist til at opkræve fordringen på anden vis. Dette vil i de fleste tilfælde henvise fordringshaver til at søge fordringen betalt igennem den centrale inddrivelsesmyndighed efter landstingslov om forebyggelse og inddrivelse af restancer til det offentlige.

Til stk. 2

Det foreslås præciseret, at den sidste rettidige betalingsfrist for en betalingsordre i Ilanngaassivik er ved udløbet af måneden.

Til stk. 3.

Det foreslås, at betalingsfristen for bestemte erhvervsmæssige betalingsordrer sættes til 30 dage. Dette vil medføre at fordringshaver kan benytte sine misligholdelsesbeføjelser tidligere. Formålet med en kortere frist i disse tilfælde er bl.a. at modvirke opbyggelsen af erhvervsrestancer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der i forslaget er en prioriteringsrækkefølge for betalingsordrer, der vedrører borgernes næringsvirksomhed.

Til stk. 4

Det foreslås, at skatteforvaltningen bemyndiges til over for enkeltpersoner at forkorte de betalingsfrister, der er fastsat i bestemmelsens stk. 1 og 3. Bestemmelsen er begrundet i, at der ellers kan være en risiko for en restanceopbyggelse eksempelvis fra personer der spekulerer i at opbygge restancer gennem Ilanngaassivik.

Til § 19

I det omfang en fordring er fyldestgjort af debitor, kan den ikke opkræves gennem Ilanngaassivik. Dette kan eksempelvis være, hvis borgeren har betalt en regning med en bankoverførsel, kontant, eller på anden vis uden om Ilanngaassivik.

Såfremt en betalingsordre alligevel fremsendes, kan bestemmelserne i § 41 om uberettigede betalingsordrer ligeledes finde anvendelse.

Til § 20

Indkomst anvendes løbende til at betale de indkomne og forfaldne betalingsordrer. I det omfang, at der i en måned kun betales en del af en betalingsordre, vil det resterende beløb stå til opkrævning, og vil blive søgt betalt af den indkomst, som borgeren modtager i perioden. Den resterende beløb af betalingsordren kan dermed henstå til opkrævning senere. En betalingsordre kan stå i Ilanngaassivik til opkrævning i maksimalt 3 måneder, dog kan erhvervsmæssig betalingsordre kun stå i Ilanngaassivik i 30 dage, jf. § 18, stk. 1 og 3.

Til § 21

Til stk. 1

Bestemmelsen håndterer betalingsordrer, hvor der er flere, der hæfter for fordringen. Det skal bemærkes, at der ikke forventes at være mange tilfælde, hvor der vil være flere hæftende for en betalingsordre.

Hvis der optræder sådanne situationer med flere borgere, der hæfter for en fordring, kan fordringshaveren tilmelde betalingsordrer på den fulde hæftelse til hver af de borgere, der hæfter. Det er således fordringshaver og debitorer, der må aftale, til hvem en betalingsordre rettes til.

Bestemmelsens medfører ikke, at en fordringshaver ikke opkræve samme fordring flere gang. En fordringshaver, der har dobbeltopkrævet en fordring, skal tilbagebetale det for meget opkrævede beløb.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler for fordringshavernes brug af Ilangaassivik til at opkræve fordringer med flere hæftende. Dette omfatter desuden regler for tilfælde, hvor den ene borger omfattes af betalingssystemet Ilangaassivik og den anden ikke er omfattet. I dette tilfælde kan fordringshaveren opkræve regningen fra begge personer, såfremt der er solidarisk hæftelse.

Der vil derfor i en bekendtgørelse m.v. fastsættes en procedure for denne opkrævning, således, at det bl.a. sikres, at beløbet ikke opkræves 2 gange.

Til § 22

Til stk. 1

I lighed med, hvad der gælder for indbetalinger, er det centralt, at alle betalingsordrer tilknyttes en persons CPR-nummer, for at Ilangaassivik entydigt kan identificere debitor.

Til stk. 2

Det foreslås, at skatteforvaltningen fastsætter de nærmere tekniske krav til anmeldelse af en betalingsordre og til fremsendelsen heraf. Skatteforvaltningen vil desuden kunne fastsætte f.eks. hvilken filtype, specifikationer eller format betalingsordrer skal fremsendes i.

Betalingsordrer må forventes minimum at skulle indeholde: Borgerens CPR nummer, fordringshaverens (Afsendermyndighedens eller virksomhedens) id-nr., fakturanummer eller tilsvarende entydig specifikation af regningen, specifikation af typen af fordringen, f.eks. huslejeopkrævning.

Til stk. 3

Det foreslås, at skatteforvaltningen fastsætter procedurer og vejledninger for fordringshavernes anvendelse af Ilangaassivik. Med procedurer menes eksempelvis forretningsgange for tilmelding, afmelding, korrektion af fejl m.v. Skatteforvaltningen kan desuden fastsætte vejledninger og beskrive god skik for anvendelse af Ilangaassivik.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at skatteforvaltningen skal varsle fordringshaverne om ændringer i vilkårene med mindst 3 måneds varsel.

Til § 23

Til stk. 1 og 2

Bestemmelsen fastsætter principperne for, i hvilken rækkefølge betalingsordrer betales, hvis der ikke er tilstrækkelig med indkomst til at betale dem alle.

Det foreslås i denne situation, at en højere prioriteret betalingsordre betales før en lavere prioriteret betalingsordre.

Det foreslås i stk. 2, at hvis der er tale om betalingsordre med samme prioritet, betales den ældste betalingsordre før en nyere betalingsordre.

Eksempel: En borger modtager i måned 1 følgende betalingsordrer (prioriteringerne er kun til eksempel):

<u>Måned 1.</u>	<u>Betalingsordre i Ilanngaassivik (prioritet i parentes)</u>
	Husleje for januar (1)
	Elregning for januar 1 (2)
	Renovationsregning for januar (3)

Indkomsten er kun tilstrækkelig til at betale huslejen. I februar måned står de udbetalte betalingsordrer fra januar i Ilanngaassivik. Desuden er der indkommet nye betalingsordrer. Samlet står der følgende betalingsordrer:

<u>Måned 2.</u>	<u>Betalingsordrer i Ilanngaassivik (prioritet i parentes)</u>
	Elregning for januar (2)
	Renovationsregning for januar (3)
	Husleje for februar (1)
	Elregning for februar (2)
	Renovationsregning for februar (3)

I måned 2 er indkomsten tilstrækkelig til at betale 3 regninger. Betalingsordrerne betales derfor i rækkefølgen: Huslejen for februar (1), elregning fra januar (2) og elregning for februar (2). Næste måned er der følgende betalingsordrer til betaling i Ilanngaassivik:

<u>Måned 3.</u>	<u>Betalingsordrer i Ilanngaassivik (prioritet i parentes)</u>
	Renovationsregning for januar (3)
	Renovationsregning for februar (3)
	Husleje for marts (1)
	Elregning for marts (2)
	Renovationsregning for marts (3)

Hvis borgeren igen ikke har tilstrækkeligt med midler til at betale begge renovationsregninger, vil renovationsregningen vedrørende januar blive fjernet fra Ilanngaassivik, jf. § 19. Husleje for marts måned vil dermed fortsat blive betalt før renovationsregningen fra januar.

Til § 24

I §§ 24-26 fastsættes prioritetsrækkefølgen, som betalingsordrer og skat fyldestgøres efter.

Det foreslås i § 24, at skat af skattepligtig indkomst skal fyldestgøres før alle andre former for betalingsordrer. Med foreløbige skatter menes indkomstskatter i form af B-skat. Desuden opkræves restskatter m.v. i det omfang denne kan opkræves sammen med forskudsskatten efter landstingslov om forvaltningen af skatter.

Bestemmelsen omfatter kun indkomstskatter. Opkrævningen af andre former for skatter og afgifter, såsom motorafgifter, indgår i den generelle prioriteringsrækkefølge. Bestemmelsen vil primært omfatte B-skat, da intentionen er at bibeholde de nuværende regler og systemet, hvor de indeholdelsespligtige arbejdsgivere m.v. indeholder og indbetaler A-skat.

En B-skat er en skat som beregnes på baggrund af B-indkomst, der definitionsmæssigt omfatter alle indkomster, der ikke er en A-indkomst. En B-skat beregnes på baggrund af personens forskudsregistrering og opkræves i 10 rater efter landstingslov om indkomstskat.

Til § 25

Til stk. 1

Det foreslås, at der lovfæstes en prioritering af de forskellige fordringstyper, som en borger kan modtage fra det offentlige m.v.

I bestemmelsen stk. 1, nr. 1-14, er oplistet i prioriteret rækkefølge. Der henvises desuden til eksemplet i bemærkningerne til § 23 om principperne for, hvilke fordringer der betales før andre.

Ved fastsættelsen af den foreslåede prioritering er der lagt vægt på fordringer, der vurderes centrale for den enkeltes livsførelse, nemlig bolig, el-, vand- og varmforsyning, samt børnepasning.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, omfatter husleje. Såfremt der eksempelvis som en del af huslejen opkræves beløb til dækning af forbrug af varme og vand, kan dette beløb også opkræves som 1. prioritet.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, omfatter betalingen for el, vand og varme, der ikke er erhvervs-mæssig. Desuden kan opkræves opkrævninger i tilknytning hertil, eksempelvis målergebyr og

til- og fraslutningsgebyr. Afregningen af el, vand og varme sker typisk afhængig af husstandens forbrug og baseret på takster, som godkendes af Naalakkersuisut.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, omfatter betalinger for daginstitutionsplads. Taksterne fastsættes af kommunalbestyrelsen i henhold til bekendtgørelse om takstbetaling for pædagogisk udviklende kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, omfatter erhvervsfangerlicens. Taksterne for dette fastsættes af Naalakkersuisoq for Fangst i henhold til bekendtgørelse om erhvervsjagtbeviser.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, omfatter betaling for dag- og natrenovationsordninger. Kommunalbestyrelsen fastsætter taksterne i medfør af bekendtgørelse om bortskaffelse af affald.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, omfatter underholdsbidrag (børnebidrag).

Børnebidrag betales som udgangspunkt fra den ene forælder (den bidragspligtige) til den anden forælder (den bidragsberettigede). Hvis den bidragspligtige forælder ikke betaler, kan den bidragsberettigede få børnebidraget forskudsvist udbetalt fra kommunen. I dette tilfælde succederer kommunen i kravet mod den bidragspligtige.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, omfatter krav på tilbagebetalingen af studielån efter Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 8, kan omfatte opkrævninger vedrørende betaling for levering af ydelser, som en kommune kan kræve brugerbetaling for. Dette kan eksempelvis være for bopælsattest eller leje af festlokaler.

Bestemmelsen omfatter krav, der vedrører levering af en ydelse fra det offentlige. Betalinger af gebyrer, f.eks. for en myndighedsbehandling, omfattes således ikke af denne bestemmelse.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 9, omfatter fordringer der vedrører alle øvrige former for skatter og afgifter, der ikke er omfattet af § 25. Dette kan eksempelvis være motorafgifter, krav på skatter vedrørende beskatning af visse kapitalafkast, administrative bødeforelæg, som borgeren har accepteret, samt krav på restskatter m.v.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 10, omfatter alle øvrige gyldige krav fra Selvstyret, kommunerne og underliggende institutioner. Dette kan være gebyrer, administrative bødeforelæg uden for skatteområdet og andre krav. Bestemmelsen omfatter dog ikke krav, der hovedsageligt vedrører borgerens næringsvirksomhed.

En selvstændig erhvervsdrivende kan ifølge i stk. 1, nr. 11-14, modtage regninger, der vedrører den pågældendes næringsvirksomhed. Det kan f.eks. være, at borgeren lejer et erhvervslejemål fra en kommune, eller at borgerne har forbrug af el, vand og varme, der er forbundet med den erhvervsmæssige aktivitet.

Fordringshaver skal angive, hvis der er tale om en erhvervsmæssig betalingsordre.

Ved opkrævninger der vedrører begge sfærer må der lægges vægt på, om fordringen hovedsageligt, det vil sige mere end 50 %, er erhvervsmæssig. Ved tvivlstilfælde må en fordring behandles efter reglerne for erhvervsmæssige fordringer.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, der kan supplere prioriteringsrækkefølgen. Sådanne regler kan ikke ændre på prioritetsrækkefølgen af de krav, der udtrykkeligt er nævnt i stk. 1, nr. 1-14, men blot præcisere, hvor øvrige typer krav skal være indplaceret. Der kan ikke oprettes nye trin ud over de 14 trin, bestemmelsens stk. 1 forudsætter.

Til § 26

Når skatten og fordringerne efter §§ 24-25 er betalt, og borgeren fortsat har en indkomst, der overstiger rådighedsbeløbet efter forslaget §§ 12-14, vil der af borgerens indkomst kunne indeholdes beløb til frivillige aftaler om afdrag på gæld indgået med den centrale inddrivelsesmyndighed og aftaler med offentlige fordringshavere.

Til § 27

Til stk. 1

Ilanngaassivik vil ikke være en hensigtsmæssig løsning for borgere med en indkomst, der ikke anvises gennem Ilanngaassivik, og hvor der derfor ikke vil være en løbende indkomst, som Ilanngaassivik kan anvende til at opkræve de indkomne betalingsordrer.

I disse tilfælde kunne Ilanngaassivik blot medføre en risiko for en større restanceopbygning for borgeren, idet betalingsordrer kan stå i Ilanngaassivik i tre måneder, før en fordringshaver kan gøre brug af sine misligholdelsesbeføjelser. Ilanngaassivik ville endvidere kunne skabe en risiko for misbrug, f.eks. hvis personen oparbejder en restance, og derefter fraflytter Grønland.

Dersom skatteforvaltningen på baggrund af indkomstoplysninger fra Ilanngaassivik samt borgerens skatteoplysninger m.v. skønner, at en borger befinder sig i en af de situationer, der er defineret i bestemmelsens nr. 1-3, kan skatteforvaltningen beslutte, at der gælder de regler, der er fastsat i inatsisartutlovens §§ 28-30.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, omfatter borgere, der hovedsageligt modtager indkomsttyper, der ikke skal anvises gennem Ilanngaassivik. Omfattet er primært selvstændigt erhvervsdrivende.

Selvstændigt erhvervsdrivende er karakteriseret ved, at de løser opgaver for egen regning og risiko, samt at de ikke står i et tjenesteforhold til en arbejdsgiver. Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes af overskuddet af den erhvervsmæssige aktivitet. Den indkomst, som en selvstændigt erhvervsdrivende modtager, er ikke A-indkomst, hvilket betyder, at indkomsten som udgangspunkt ikke kommer til udbetaling gennem Ilanngaassivik.

Dog gælder, at udbetalinger fra selvstyret, kommunerne m.v., udbetales gennem Ilanngaassivik, jf. § 5, stk. 1, uanset om der er tale om en udbetaling til en selvstændig erhvervsdrivende. Hvis den erhvervsdrivende modtager hovedparten af sin indkomst fra det offentlige, vil borgeren derfor ikke falde ind under nr. 1.

Fiskere og fangere vil desuden ikke være omfattet af nr. 1, da indhandlingsbeløb typisk vil skulle anvises gennem Ilanngaassivik, jf. inatsisartutlovens § 4, stk. 1, nr. 6.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, tænkes anvendt overfor borgere, hvis indkomstforhold ændrer sig, f.eks. som en følge af skift fra at være lønmodtager til at være selvstændig erhvervsdrivende.

Stk. 1, nr. 3, er foreslået for at mindske risikoen for at borgere, der fraflytter Grønland, kan spekulere i at udnytte Ilanngaassivik til at opbygge en gæld til det offentlige. Derfor, kan skatteforvaltningen træffe afgørelse efter bestemmelsen, hvis borgeren fraflytter landet. Dette kan f.eks. ske, når borgeren ikke længere er registeret med bopæl i Grønland.

Til § 28

Til stk. 1

Den mest centrale konsekvens, en beslutning efter § 27 vil have, er at 3 måneders reglen i § 18 ikke finder anvendelse. Dette betyder, at betalingsordrer ikke kan stå i 3 måneder i Ilanngaassivik, før fordringshaver kan gøre brug af misligholdelsesbeføjelser m.v. Reglerne om rådighedsbeløb i forslaget finder ligeledes ikke anvendelse, hvilket betyder, at borgeren ikke har ret til rådighedsbeløbet. Dette beløb vil ikke være relevant i denne situation, da borgeren typisk vil modtage indkomsttyper, der ikke skal udbetales gennem Ilanngaassivik.

Til stk. 2

Det foreslås, at borgeren månedligt vil modtage en opkrævning, der vil omfatte alle de betalingsordrer, der er tilmeldt Ilanngaassivik. Borgeren vil kunne tilmelde opkrævningen fra Ilanngaassivik til betalingsservice.

Til stk. 3

I den foreslåede bestemmelse fastsættes, at betalingsfristen er 14 kalenderdage.

Til § 29

Bestemmelsen håndterer den situation, hvor en person omfattet af kapitel 6 kun betaler en del af den månedlige opkrævning.

I denne situation vil betalingen anses for medgået til betaling af de fordringer m.v. efter den prioriteringsrækkefølge, der er fastsat i lovens §§ 24-26.

Dette gælder, medmindre debitor specifik har taget stilling til, hvilke betalingsordrer betalingen skal dække.

Til § 30

De betalingsordrer, der ikke er betalt ved udløb af betalingsfristen, fjernes fra Ilanngaassivik, og fordringshaver vil derfor være henvist til at opkræve beløbet på anden vis. Dette betyder, at fordringshaver kan gøre brug af de misligholdelsesbeføjelser m.v., der finder anvendelse i forhold til den enkelte fordrings retsgrundlag.

I forhold til B-skat kan dette f.eks. medføre betaling af renter efter landstingslov om forvaltningen af skatter.

Til § 31

Til stk. 1

Udbetalinger af indkomst m.v. fra Ilanngaassivik skal ske til en af borgeren anvist bankkonto. Den indbetalingspligtige kan i forbindelse med indbetalingen angive, hvilken konto beløbet skal overføres til. Såfremt intet er angivet, overføres midlerne til den konto det offentlige med frigørende virkning kan udbetale til.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at der forventes indført regler om en offentlig bankkonto, som vil medføre, at det er et krav at alle borgere har registeret en bankkonto, som det offentlige kan udbetale til. Indførslen af en offentlig bankkontoordningen er således væsentlig for, at skatteforvaltningen til enhver tid med frigørende virkning kan udbetale til borgeren, og er således en forudsætning for indførslen af Ilanngaassivik.

Til § 32

Til stk. 1

Det foreslås, at borgeren skal have adgang til en Ilanngaassivik webportal. Webportalen forventes at være på Sullissivik.gl. Hensigten er, at portalen skal vise ventende og betalte betalingsordrer, samt aktuelle og historiske indkomstoplysninger. Såfremt de tekniske muligheder tilsiger dette, kan det eksempelvis være mulighed for, at borgeren efter tilmelding pr. e-mail eller sms gives besked om, at der er indkommet nye betalingsordrer.

Fra webportalen skal det være muligt at se på den enkelte betalingsordre, og tilgå den underliggende regning fra fordringshaverens side.

Til stk. 2

Udgangspunkt er, at borgerens adgang til Ilanngaassivik bliver elektronisk. Borgeren vil dog også modtage månedlige opgørelser. Fremsendelse skal ske i overensstemmelse med Inatsisartutlov om Offentlig Digital Post eller efter postløsningen.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke muligheder borgerne skal have for at få oplysninger fra Ilanngaassivik. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om betalingen af gebyrer for at få genfremsendt papirkopier af opgørelser m.v.

Borgeren kan til en hver tid anmode om at få fremsendt en elektronisk kopi af betalingsopgørelsen.

Til § 33

Stk. 1

Bestemmelsen hjemler, at der kan ske en udveksling af oplysninger mellem fordringshaver og Ilanngaassivik systemet til brug for gennemførelsen af betalingstransaktioner. De udvekslede oplysninger kan indeholde personfølsomme oplysninger.

Oplysningerne anvendes til at gennemføre betalingstransaktioner. Oplysningerne må ikke anvendes til formål, der ligger udenfor formålet med nærværende forslag.

Til stk. 2.

Bestemmelsen hjemler, at Ilanngaassivik kan tilgå de oplysninger fra kommunerne, der er nødvendige for, at Ilanngaassivik kan foretage en korrekt udbetaling af indkomster til borgeren m.v.

Formålet med behandlingen af oplysningerne er at kunne overføre pengeløbene til rette modtager, samt at gøre oplysningerne om overførslerne tilgængelige for den modtageren.

En kommune, der eksempelvis udbetaler offentlig hjælp til en borger efter reglerne i landstingsforordning om offentlig hjælp, skal ved indbetalingen angive karakteren af ydelsen med henblik på, at dette kan fremgå på oversigter, der sendes til borgeren, og for at Ilanngaassivik kan håndtere udbetalingen korrekt. Tilsvarende skal kommunalbestyrelsens afgørelser om forhøjede rådighedsbeløb registreres i Ilanngaassivik, således der kan tage hensyn til dette ved håndteringen af betalingstransaktioner og således at informationer om dette kan fremgå af de opgørelser, der sendes til borgeren.

Oplysninger kan i anvendes til forskellige statistiske formål, f.eks. for at se omfanget, hvor der gives forhøjet rådighedsbeløb m.v.

Til § 34

Skatteforvaltningen er forpligtet til at tilvejebringe de statistikker vedrørende driften af Ilanngaassivik, som er fastsat af Naalakkersuisut. Det kan f.eks. være løbende restancestatistikker, indkomststatistikker m.v. Det kan også være statistikker vedr. driften af systemet m.v.

Til § 35

Til stk. 1

Skatteforvaltningen skal varetage administrationen af Ilanngaassivik. Dette indebærer bl.a. at skatteforvaltningen skal udarbejde de forskrifter og forretningsbetingelser for brugen af Ilanngaassivik, som gælder for de indbetalingspligtige og de fordringshavere, der kan opkræve via Ilanngaassivik. Skatteforvaltningen skal løbende holde forretningsbetingelserne opdaterede, samt føre tilsyn med at fordringshaverne overholder betingelserne for at benytte Ilanngaassivik m.v. Skatteforvaltningen har det driftsmæssige ansvar for Ilanngaassivik systemet. Driften af Ilanngaassivik forventes dog udliciteret.

Der henvises desuden til bemærkningerne til forslaget § 37 om systemansvarlige og formålet med oplysningerne.

Til stk. 2

Det foreslås, at skatteforvaltningen bemyndiges til at afvise betalingsordrer, der er åbenlyst mangelfulde eller forkerte. Det forventes, at der i Ilanngaassivik systemet vil blive opsat en række systemregler, der har til formål at forhindre fejl i betalingsordrer, f.eks. at der fremsendes betalingsordrer på abnorme beløbsstørrelser.

Tilsvarende vil betalingsordrer, der ikke overholder de af skatteforvaltningen fastsatte krav, kunne afvises fra systemet.

Stk. 2-4 indeholder bestemmelser der ikke forventes at blive anvendt ofte, men som må betragtes som et nødværn. Bestemmelserne i stk. 2-4 omfatter ikke den almindeligt forekommende driftsmæssige situation, hvor systemet genererer fejllister til de betalingsordrer, som fordringshavere overfører til systemet. Her kan der være fejl i data, beløb, feltkoder, eller an-

dre forhold, der medfører, at overførsel som sådan, eller enkelte betalingsordrer ud af en samlet overførsel, markeres med fejlkoder og dermed foreløbigt afvises fra systemet, indtil fejlene er rettet og korrekt data overført. Sådanne situationer forventes at blive løst som et led i den almindelige drift af systemet i dialog mellem den relevante fordringshaver og den systemansvarlige myndighed.

Til stk. 3

Det foreslås, at i det omfang, som skatteforvaltningen konstaterer væsentlige fejl eller mangler i betalingsordrer, kan alle fordringshaverens betalingsordrer afvises. Bestemmelsen har til formål at styrke borgernes tillid til systemet. Skatteforvaltningen vil forinden et sådant skridt tages have rettet henvendelse til fordringshaver for at rette op på eventuelle problemer med betalingsordre m.v. Bestemmelsen forventes kun at blive aktuel i meget sjældne tilfælde, hvor en fordringshavers manglende påpasselighed udløser et uforholdsmæssigt ressourceforbrug hos skatteforvaltningen mv.

Det kan f.eks. være, hvis det konstateres, at en fordringshaver i flere tilfælde har benyttet Ilanngaassivik til at opkræve beløb, der var uberettigede eller der var behæftet med væsentlige mangler. Utilstrækkelig debitorstyring hos en fordringshaver kan endvidere medføre, at en fordringshaver udelukkes fra et benytte Ilanngaassivik systemet.

Skatteforvaltningen kan også, som det mindre i det mere, afvise betalingsordrer vedrørende en bestemt type af fordringer fra en fordringshaver eller betalingsordre fra en bestemt afdeling eller myndighed hos en fordringshaver. Dette kan f.eks. være aktuelt, hvis fejlen er isoleret til en bestemt type af opkrævninger eller en bestemt afdeling eller myndighed hos fordringshaveren. En fordringshaver vil i så fald være henvist til at opkræve regninger på anden vis.

Skatteforvaltningen vil give meddelelse om en sådan beslutning til Naalakkersuisut og fordringshaveren.

Til stk. 4

Skatteforvaltningen kan beslutte at genoptage at modtage betalingsordrer fra en fordringshaver, når fordringshaveren har rettet op på de kritisable forhold.

Fordringshaver må forinden godtgøre over for skatteforvaltningen, at der er styr på debitorhåndteringen, samt at de fornødne procedurer m.v. er i orden.

Til § 36

Til stk. 1

Det foreslås med bestemmelsen, at kommunerne i kraft af deres tilstedeværelse i byer og bygger pålægges at yde borgerservice til borgerne om Ilanngaassivik systemet.

Vejledningsforpligtelsen omfatter rådgivning om at søge om forhøjede rådighedsbeløb og vejledning af IT-ukyndige om brugen af systemet m.v.

Til stk. 2

Det foreslås, at skatteforvaltningen skal udarbejde vejledninger og andet materiale til brug for, at kommunerne kan løfte den i stk. 1 foreslåede borgerservice.

Til § 37

Til stk. 1

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at indgå aftaler om udliciteringen af driften af Ilanngaassivik. Naalakkersuisut bemyndiges til at indgå aftalen i en op til 10 års periode. Udliciteringen kan omfatte borgerbetjening.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut får mulighed for at udpege en eller flere systemansvarlig(e), som har til opgave at varetage administrationen af de oplysninger om restancer, skatteoplysninger, indbetalinger og betalingsordrer som offentlige myndigheder, borgere og virksomheder anviser i medfør af forslagetets bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf.

Naalakkersuisut kan enten udpege en offentlige myndighed eller en privat virksomhed m.v. som systemansvarlig. Den systemansvarlige har til opgave at administrere de registre, der indgår i betalingssystemet Ilanngaassivik.

Dette omfatter følgende hovedfunktioner:

- Registre over indbetaling af indkomster m.v. fra arbejdsgivere og myndigheder til borgere, med henblik på, at pengeløb anvises til borgerens konto. Systemet vil her have en grænseflade til det register over borgernes bankkonti, som forventes oprettet efter vedtagelse af en kommende lov om offentlige bankkonto.
- Registre over oplysninger, der modtages fra inddrivelsesmyndigheden, skatteforvaltningen og CPR-registeret med henblik på, at skatteforvaltningen træffer afgørelser om borgere omfattes af regningsopkrævning.
- Registre over borgere, der er tilmeldt eller omfattet af regningsopkrævning.
- Registre over betalingstransaktioner og betalingsordre.
- Registre over rådighedsbeløbssatser for borgere.

Efter 2. pkt. kan såvel offentlige myndigheder som private virksomheder m.v. udpeges som systemansvarlige. Det er tanken, at der kun skal udpeges én systemansvarlig. Det kan dog vise sig hensigtsmæssigt, at der udpeges flere systemansvarlige. Naalakkersuisut bør forud for udpegningen af den systemansvarlige sikre, at denne har den fornødne erfaring og kompetence til at varetage opgaven som systemansvarlig.

Til stk. 3.

Efter det foreslåede stk. 3 kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler for den systemansvarliges virksomhed, herunder om tilsyn med den systemansvarliges virksomhed. Det gælder navnlig, at såfremt en privat virksomhed eller lignende udpeges som systemansvarlig, skal der fastsættes regler om, at Naalakkersuisut fører tilsyn med den systemansvarlige.

Reglerne vil f.eks. kunne tage sigte på at begrænse misbrugsmulighederne for de personer, som har adgang til registret. Dette kan f.eks. ske ved udarbejdelse af sikkerhedsprocedurer, ved sikkerhedsgodkendelse af medarbejdere, som skal have adgang til registret og ved at sikre, at det kun er en snæver kreds, som har direkte adgang til registret. Der kan endvidere fastsættes regler om, at det skal være muligt at kontrollere, hvem der har trukket oplysninger fra registret, og hvilke konkrete oplysninger den enkelte medarbejder eller systembruger har udtrukket.

Der vil også kunne fastsættes forskrifter om tavshedspligt for de medarbejdere hos den systemansvarlige virksomhed, som har adgang til registret. Der henvises desuden til forslagets bestemmelser om tavshedspligt. Det vil navnlig være relevant, hvis den systemansvarlige virksomhed er en privat virksomhed eller lignende. I medfør af bestemmelsen kan der endvidere fastsættes regler om, at den systemansvarlige virksomhed skal tegne en forsikring, der skal dække eventuelle skader og tab i forbindelse med misbrug af oplysningerne.

Det er tanken, at det kun er medarbejdere, som er ansat i stillinger, hvor der er et særligt behov for at trække oplysninger fra registret, som »cleares« til at få adgang i registret. Oplysningerne, som disse ansatte får kendskab til, vil være tavshedsbelagte i kraft af den skærpede tavshedspligt, der foreslås fastsat i forslaget, samt – hvis medarbejderen er ansat i det offentlige – af de almindelige regler om offentligt ansattes tavshedspligt.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at der kan klages over den systemansvarlige virksomhed til en offentlig myndighed. Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til, at der kan fastsættes regler, som begrænser Datatilsynets muligheder for at føre tilsyn efter persondataanordningen.

Til § 38

Til stk. 1

Det foreslås, at der fastsættes regler for erstatningsansvar i tilfælde af fejl i Ilanngaassivik-systemet eller fejl begået fra skatteforvaltningens side. En betaling anses for fejlbehæftet, hvis den ikke er korrekt registreret og bogført, eller hvis betalingen er ramt af tekniske svigt eller andre tilsvarende fejl hos Ilanngaassivik eller fra skatteforvaltningens side, f.eks. hvis der er uoverensstemmelse mellem det adviserede og det overførte beløb.

Foreligger der fejl eller forsømmelser fra skatteforvaltningens side, må det vurderes, om skatteforvaltningen kunne eller burde have afværget fejlen med den agtpågivenhed og omhu, der må forventes af en udbyder af et betalings servicelignende system.

Til stk. 2

Hvis den skadevoldende handlinger, undladelser eller hændelse kan tilskrives den indbetalingspligtiges eller borgerens uagtsomme eller forsætlige handlinger m.v., er skatteforvaltningen ikke erstatningsansvarlig efter stk. 1.

Til stk. 3

Skatteforvaltningen er ikke ansvarlig for skadevoldende handlinger, undladelser eller hændelser, der er uden for skatteforvaltningens kontrol, såsom naturkatastrofer m.v. Det må vurderes i hvert konkrete tilfælde, om skatteforvaltningen har truffet rimelige foranstaltninger, der kan minimere risikoen for sådanne hændelser påvirker Ilanngaassivik, f.eks. i form af backup og redundante systemer m.v.

Til § 39

Det foreslås, at personer, der beskæftiger sig med Ilanngaassivik, skal iagttage en skærpet tavshedspligt vedrørende oplysninger om juridiske og fysiske personer. Tavshedspligten omfatter endvidere evt. medarbejdere i selskaber, som varetager opgaver i tilknytning til Ilanngaassivik.

Tavshedspligten i denne bestemmelse svarer til den tavshedspligt, der følger af landstingslov om forvaltningen af skatter.

Til § 40

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at en borger bevarer rettigheder og klageadgang, selvom en fordring med en betalingsordre er tilmeldt og betalt via Ilanngaassivik.

Indsigelser om fejlbehæftede eller uautoriserede opkrævninger skal rettes til den konkrete fordringshaver, der har afsendt betalingsordren. En uautoriseret opkrævning kan være en opkrævning, hvor det ikke følger af reglerne, at den konkrete type fordring må opkræves ved brug af Ilanngaassivik. Hvis en fejlbehæftet betaling er gennemført, vil det være fordringshaveren, der har pligt til at tilbageføre betalingen til borgeren.

Borgerens mulighed for at udnytte en rekursadgang, klageadgang til et klagenævn, eller rejse en retssag ved domstolene påvirkes ligeledes ikke af, om en fordring er opkrævet via Ilanngaassivik.

Til stk. 2

Det præciseres, at alle klager over indholdet af en betalingsordre eller en fordring skal fremsættes over for fordringshaveren.

Til § 41

Til stk. 1

Det foreslås, at der lovfæstes en pligt for fordringshaver til straks at afmelde en betalingsordre fra Ilanngaassivik, hvis der er visse fejl eller mangler ved betalingsordren.

Til stk. 2

Fordringshaver forpligtes til at tilbageføre et opkrævet beløb inden for en frist på 14 dage, hvis det konstateres, at en opkrævning er foretaget uberettiget.

Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren er gjort bekendt med, at der er tale om en uberettiget opkrævning. Dette kan f.eks. være, hvis borgeren har gjort fordringshaver bekendt med forholdet med en klage eller indsigelse.

En uberettiget opkrævning kan eksempelvis opstå i det tilfælde, hvor fordringshaver har fremsendt en betalingsordre, selvom kravet allerede er betalt af debitor på anden vis.

Til stk. 3

Det foreslås i stk. 3, at såfremt en fordringshaver ikke har tilbageført midlerne inden for fristen efter stk. 2, skal beløbet tilskrives renter. Rentebeløbet udredes af fordringshaver.

Til § 42

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at klager eller henvendelser vedrørende selve driften af Ilanngaassivik skal ske til skatteforvaltningen.

Til stk. 2

Skatteforvaltningen kan ikke behandle klager over betalingsordrer, der er tilmeldt til Ilanngaassivik. Skatteforvaltningen vil ved en henvendelse, henvise borgeren til at tage kontakt til fordringshaveren.

Til stk. 3

Bestemmelsen afgrænser skatteforvaltnings vejledningspligt og pligt til at videresende henvendelser til rette myndighed. Efter reglerne i sagsbehandlingsloven vil en myndighed have pligt til at videresende en henvendelse til rette myndighed. Dette udgangspunkt fraviges i dette tilfælde. Det foreslås, at skatteforvaltningen kun kan bistå med fremsendelse til rette myndighed eller formidle kontakten, hvis borgeren har et særligt behov for hjælp. Dette kan

eksempelvis være, hvis der er tale om personer der har tydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Bestemmelsen har til formål at understrege den kompetencefordeling, der følger af forslaget, samt at afskære unødvendige henvendelser til skatteforvaltningen, der kan lægge pres på skatteforvaltningens ressourcer.

Til § 43

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at manglende indbetaling af ydelser, der er pligt til at indbetale til Ilanngaassivik, kan medføre bøder efter kriminalloven for Grønland.

Manglende opfyldelse af påbud om at indbetale en indkomst til Ilanngaassivik kan også medføre bødeansvar.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af inatsisartutloven.

Begrebet "overtrædelse" skal fortolkes udvidende. Begrebet anvendes som en samlet betegnelse for de situationer, hvor en handling eller undladelse ikke er i overensstemmelse med bestemmelser, der kan udløse bødeansvar. Manglende efterkommelse af et påbud er eksempelvis omfattet af begrebet overtrædelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen medfører, at også juridiske personer, f.eks. en virksomhed eller forening, som sådan kan idømmes bøde for overtrædelse af reglerne i inatsisartutloven og forskrifterne fastsat i medfør heraf.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, hvor en sag om bødeansvar skal indledes for retten.

Til stk. 5

Bestemmelsen medfører, at idømte bøder tilfalder landskassen.

Til § 44

Til stk. 1

Naalakkersuisut bemyndiges til at beslutte, hvornår inatsisartutloven skal træde i kraft. Bestemmelsens andet punktum bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte regler om dele af inatsisartutloven træder i kraft senere end andre dele.

Det kan eksempelvis være, at bestemmelserne om de indbetalingspligtiges pligt til at indbetale indkomster via Ilanngaassivik ikraftsættes før bestemmelserne om, at der må opkræves betalingsordre over Ilanngaassivik med henblik på, at teste dette element i systemet, før der opkræves betalingsordre. Ligeledes kan andre dele af forslaget sættes i kraft senere.

Til stk. 2

Bestemmelsen tænkes anvendt i forbindelse med implementering af forslaget, hvor det kan være relevant at afprøve Ilanngaassivik-systemets funktioner på en mindre del af landets borgere forud for, at systemet idriftsættes for hele Grønland.

Naalakkersuisut bemyndiges til at sætte inatsisartutloven i kraft for en kommunes geografiske område. En ikraftsættelse skal ske ved bekendtgørelse. En delvis ikraftsættelse af forslaget kan eksempelvis indebære, at forslagets bestemmelser om ind- og udbetalingen af indkomster ikraftsættes før forslagets bestemmelser om regningsopkrævning.

Naalakkersuisut bør ved udstedelse af bekendtgørelse efter stk. 2 tage hensyn til de tilfælde, hvor arbejdsgiven eller fordringshaveren befinder sig uden for den pågældende kommunes område. Der kan i den forbindelse bl.a. være behov for i bekendtgørelsen at foretage nødvendige fravigelser i lovens indhold i pilotprojektsperioden.